II. *Ecce Rex tuus venit.* Venit per gratiam & ſingularem gratiam. Per gratiam, quia illos averſos traxit, ægrotis ſalutem impertivit: damnatos & præcipites é periculis eruit. Per gratiam ſingularem; quia medicinam in ingreſſu eius receperunt cùm non haberent; maximè dùm vulneribus, languoribus lethalibus miſerrimi, atque deplorati iacent. T. 5. D.4.T.10.D.3.n.12.D.6.á n.5. Vid. *Chriſtus.* II. & VIII.

III. *Rex tuus.* Qui Princeps, ingreſſus glorioſus: at quia ſtatim apparuit religioſus, in illum totum declinavit dedecus. T.9. D.8.à n.12.

Feria V. in Cœna Domini.

I. *Sciens Ieſus, quia venit hora* &c. Quænam ſcientia? Ratio in re, in tempore, & modo. In re, *ut quid ſit*: in tempore, *ut quando*: in modo, *ut quouſque*. En Tertull. T.7.D.3.á n.1.

II. *Sciens Ieſus*, &c. Operatur quaſi neſciret, præ nimio amore. Amor ignorat iudicium ratione caret, modum neſcit. Ex Sophron. Ibid.n.2.

III. *Sciens Ieſus.* Quomodò ſcivit, dùm propter amorem neſcit? Eſt amoris ſtudium propter amoris exceſſum. Quæ cognita à ratione ſublimi; præ charitatis fide non cognita à voluntate. Ratio amorem ſignat diſcretione: at in amore Chriſti maior diſcretio, quòd in hominum dilectionem non eſſet ratio. Iudicium quæritur in amoris ſtudium: ſed charitatis obſequium, erga dilectos intellectionis relegare iudicium. Ibid.

IV. *Cùm dilexiſſet, in finem dilexit.* Quid eſt *In finem*? Finis eſt ſcopus in propoſitum rationis, ad ſplendorem amantis: finiſque dilectionis in Chriſti corde; præter finem amoris nullum habere. Ibid. num.4.

V. *In finem dilexit.* Elucet modus ſciendi in amore, & fine & ſtudio & ordine. Ex Bernard. Ibid.

VI. *Cùm dilexiſſet ſciens dilexit.* Studia prorsùm Ieſu; ſed diſcrimen inter mentis & voluntatis ſtudia. Intellectus vult ſcire: voluntas tantùm ſcit velle. Intellectus ad officium amoris cauſam inquirit: voluntas ſepelit. Finis rationis in re quieſcere intellecta: finis voluntatis procedere ultra; ſine ſpe redamationis, nullum habere finem niſi amare dilectos propter amorem. Ibid.á n.3.

VII. *In finem dilexit.* Eminet opus, gratia, & charitas. Opus ſine exemplo, gratia ſine merito, charitas ſine modo. Ibid. a n.5.

VIII. *In finem dilexit.* Alij, *Dilexit in contentionem.* Gaudebat homo, quippe arridebat catena dæmonis & vinculum ſervitutis. Venit hora, ut Chriſtus exhiberet quanta pectoris flamma. Ut exiret è ſervitute homo ac tyrannide, contendit: verùm cùm ille nollet; pro illo, vinculis atque morti ſeſe tradidit. T.4.D.2.à n.9.

IX. *Cùm dilexiſſet, ſciens dilexit.* Quod mentis videtur devius error, eſt vehemens amor. Quæ non amanti videtur ignorantia; ſplendeſcit ſumma ſcientia, ex ſtudio flagrantis voluntatis in gloriam, honorem, & ſplendorem amoris. T.7.D.3.n.3.

X. *Sciens Ieſus, quia venit hora eius* &c. Abſentia cum tempore (maximè interveniente ingratitudine) inſerit reſipiſcentiam in amante. Videntur præſenti articulo. Abſentia, *Vt tranſeat.* Tempus, *Hora eius.* Ingratitudo, *Sciebat quiſnam eſſet, qui traderet eum.* Hæc obſtacula amoris, in Chriſti corde, fomes vehementioris ignis. Ibid.à n.9.

XI. *Dilexit ſuos.* Imó non ſuos. Probos minimè ſed pravos, ſed peſsimos, ſopita cognitione ex amoris magnitudine, & ut ſuos diligeret & pravos uti pravos non cognoſceret. T.7.D.3.á num.9. Ubi magna ingratitudo, eius maior dilectio. T. 3. E. num.3. T.5. E. num.25. T.7. D.3. á num. 9. T.8. D.3. num. 4. D.4. num.14. T.10. D.3. á num. 11. D.6.n.5.

XII. *Sciebat, quiſnam eſſet* &c. Inimicum læſus fovet, perfido favet, vulnerantem non percutit, gratijs imò reſpondet; occiditur, ſed non iraſcitur. T. 10.D.3.n.12.

Pro lacbrymis Magdalenæ.

I. *Vt cognovit.* Lapis de cœlo cecidit, ſed ad pedes Chriſti corruit; & ab ipſo ſolicité & clementer elevatur, & iterùm in cœlo, ne iterùm corrueret, figitur. T.5.D.4.n.11.

II. *Vides hanc mulierem?* Quænam iſthæc mulier? Quomodò vocatur? Prætermittitur. Pœnitentia, ſi cor verè pungitur ac de crimine dolet; & res & nomina delet. T.2.D.5. a n.11.

III. *Vides hanc mulierem?* Pœnitentiá non eſt hæc. Eſſe deſijt, ſe negavit. T.1.D.5.n.14. T.2.D. 3.n.3. T.8.D.4.n.13.

IV. *Vides hanc mulierem?* Hæc eſt & illa, quam concipis? Hanc, non illam contempleris. Lachrymatur. Lachrymæ aſtruunt, peccatricem ipſam eſſe & non eſſe ipſam: ipſam conditione naturæ; non ipſam gratiæ communicatæ conditione. Omninò immutatum eius cor, & exivit plenè à ſe. Ibid. & T.5.D.5. à n.14.

V. *Vides hanc mulierem?* Iàm eſt alia: redijt in formam veram amiſsà formà. Cordis fletu nimis Numini grata; quoniam eius amore & amori lachryma pura. T.1.D.3.num.18. D.5.num. 14. D.8. num.5.

VI. *Vides hanc mulierem?* Mirum nequaquám fit, quod à te haud cognoſcatur hæc. Introivit vulneris dolor, oblitus criminis furor, affuit pœnitentiæ fervor, redijt nigredini candor. T.2. D.2.n.n.13. D. 3.n.8. Vid. *Pœnitentia*, & *Lacbrymæ*. Alia in *Feſto*.

Pro lacbrymis Petri.

I. *Flevit amarè*, & refloruit amore: mirificé pulchrior quem elaboravit dolor, pinxitque pœnitentiæ decor. T.2.D.3.

II. *Flevit amarè*, fletuque, quod aridum lignum ſurrexit flore, ut fructus opimos ferret ex peccati ariditate, ſiccà radice, ſine ſucco gratiæ. Ibid.

III. *Flevit amarè.* In fletu deſiderium ex amore, dolor ex pœnitudine, atque fervor eximius de religione. Ibid. & T.7.D.3.n.7. Vid. *Pœnitentia* & *Lacbrymæ*.

IV. *Flevit amarè.* Præmiſsà Petri in pœnitudinem lachrymà, pollutum crimine mundat, mundum purificat, purificatum decorat, confert gratiam, atque reddit innocentiam. T.2.D.3.á n.11. T.3.D.4.n.12. T.8.D.3.n.5. T.10.D.3.n.10.

V. *Flevit amare*; quoniam etiam factà reconciliatione, nutritur lachrymis ſine oblivione, ſemel concepti doloris. Ibid. & T.2. D.2.á n.13.

Pro lacbrymis Latronis.

I. *Domine memento mei.* O divina clementia!

Numquàm ad illum pœnitentia tarda. Qui per totam vitam immundus flagitijs, ad fontes ut mundaretur cucurrit perpatientis Salvatoris, anxietate contritionis, humilitate confeſsionis, devotione compunctionis. T. 2. D.3.n.13.T.8.D.3.n.5.

II. *Nos quidem iuſtè, nam digna factis recipimus.* Magiſter mali, iræ artifex, inventor ſceleris, auctor impietatis, inimicus innocentiæ, hoſtis naturæ, malus omnibus, ſuis peior, peſsimus ſibi (Ex Chryſolog.) iuſtus evaſit, atque dolore cordis infecta de factis fecit. T.1.D.8.n.5. T.2. D.3.á n.5. T.3. D.4.à n.12. T.5. D. 4. á num. 13. T.8. D.2.n.12. D.4. n.13. T.10. D.3. á n.9.

III *Nos quidem digna*, &c. Qui confitetur culpam fauſtè nanciſcitur gratiam. Quid mirum? Dolor à latrone interpellatur gemitibus, interrumpitur ſuſpirijs, gratia ſequeſtratur orationibus. T.2. D.3. n.4.

IV. *Hodie mecum eris*, &c. Bonum indefectibile poſsidet, & propter amorem adoptionis, & propter certitudinem promiſsionis, & propter poteſtatem remunerantis. T.5.E.n.5.

V. *Hodie mecum*, &c. Unde non ſolúm datur regnum cœleſte, ſed hodie? Paſsione pendentis in cruce cuncta debita latro reddijt & ſolvit; ac in ſolamen Chriſti, ſibi pœnitudine conſuluit. T.3. D.4. n.13. T.5.D.4. n.13.T.8.D.2.n.12.

In Reſurrectione Domini.

I. *Surrexit Dominus verè.* Quid *Verè*? Infirmitas in virtutem, mortalitas in immortalitatem, & contumelia tranſivit in gloriam. T.4.D.4.à n.1.

II. *Surrexit verè*, ut florerent homines ex eius reſurrectione: floruerunt enim in novitate vitæ & conditione naturæ. T.2.D.1.

III. *Surrexit verè.* Iacuit, ſed ſurrexit. Iam abſorpta mortalitas, iam in virtutem carnis infirmitas, in pulchritudinem vulnerum fœditas, in exaltationem paſsionis humilitas, caſus in triumphum, crux in victoriæ trophæum; quod ovans inferret cœlis, primus reſurgens à mortuis. Ibid.n.2.

IV. *Surrexit Dominus verè*; cum quo natura humana ſurgit floridé glorioſa: vivificatur & glorificatur; quippe ille ſurrexit devictà morte atque dæmone, ut totus triumphus reluceret in homine. Ibid. n.7.

V. *Surrexit Dominus* &c. Ex doloribus mortis contraxit infirmitatem, verùm infirmitas non ad mortem. Eſſet ad mortem; modò cadaver redigeretur ad pulverem: ſi mors arriperet à corpore vitam, ut converteret in terram: ſi mortuus ut homo, permaneret in ſepulchro: infirmitaſque lethalis non fuit in dominium mortis, ſed ad reſurgentis gloriam; quoniam in ſepulchro cadaver tranſtulit de morte ad vitam. Ibid.à n.8.

In Aſcenſione Domini.

I. *Aſſumptus eſt in cœlum.* Quó proceſsit gloria capitis ſequitur hominis; unde magnificus triumphus & ſingularis gratia; quoniam vel in miraculis ſingularia prodigia. Magna gratia captivorum libertas, ſed amplior triumphi ſpecioſitas; ſi quidem cœlum aſcendens, non ſolùm contulit libertatem, ſed in gloriam beatitudinem. T.6.D.1.n.7.

II. *Aſſumptus eſt in cœlum.* Gloria Chriſti magna cum magnificentia: pro carcere conceſsit omnimodam libertatem, pro infirmitate virtutem, pro confuſione gratiam, pro vulneribus victoriam, lauream pro catenis, coronam pro vinculis, pro exilio patriam, ac in ſplendorem gloriam Ibid.n.8.

III. *Aſſumptus eſt*, &c. Exaltatur in virtute elevationis ut cognoſcamus eius ſimul virtutes. Virtutum ex gloria, in exaltatione virtutis & virtute exaltationis. In cœlum ſcandit & ſuper omnia in cœleſtibus eminet. Si tantúm in aſcenſione diceretur exaltatio, eſſet exaltatio ſibi: virtus exaltationis & ſibi & homini; quippe hominibus datur exaltatio in cœlis, ex virtute mirifica eiuſdem exaltationis. Ibid. n.9.

IV. *Aſſumptus eſt in cœlum*: quo gaudet throno, & nos in thronis cum illo. Solus non habet maieſtatis ſedem; ſed etiam ibi & ubi etiam ſedem habet Numen quò adſumat hominem. Ibid n.13.

V. *Aſſumptus eſt in cœlum.* Plùs hominibus contulit, quam diabolus abſtulit; & inimicum traxit triumpho catenatum, educens & adducens uſque in opprobrium. Ibid.à n.1.

In Pentecoſte.

I. *Sic Deus dilexit mundum, ut filium ſuum unigenitum daret.* Huiuſmodi periodo ſignatur Pater & Filius: ubinàm Spiritus Sanctus? Pater ſe dedit in hæreditatem, Filius in redemptionem, Spiritus Sanctus in adoptionem. *O Deum prodigium ſui, pro deſiderio hominis* (ait Guerricus *ſerm.* 1. num. 1. in Pentecoſt.) *etenim parum videbatur Patri, tradidiſſe Filium, ut redimeret ſervum; ni daret Spiritum Sanctum, quo ſervum adoptaret in filium.* Sic dilexit, ut eſſet in amore gratia completa, abundans gratia, ac divitiæ gratiæ in charitatis eximiæ magnitudine; ut dato Spiritu (in corde illuminato naturà humanà illuſtratà) inſigniter fulgerent multiplicata dona. T. 1. D. 5. T. 6. D. 1. à num. 2. & 11.

II. *Sic dilexit*, &c. Ut per gratiam & amorem homines vivificaret, & in filios gigneret. Sine Spiritu Sancto in vita non vera vita, nec vitæ abundantia cum illo, vel in vita gloria, cuncta gaudia; quippe fons & origo omnium bonorum & bonum ſummum. T.1.D.5.à n.5.

III. *Sic dilexit* &c. Quid eſt *Sic*? Honor pretioſus; ut eluceat ex donis quantus amor Spiritus. Maximum donum & bonum inter cœleſtia bona iudicatur gratia, amicitia, Numinis benevolentia, divitiarum copia, ex inimicis trophæa, & ſui victoria. Ibid. à n.9.

IV. *Sic dilexit* & non dicitur quid *Sic*, quia facile & ſimul difficilè, dicere quid ſit amor. T. 7. D. 3. In diſtributione donorum totus in gratias. Ibid. num.13. T.10. D.6. num. 5. Et in gratijs ac donis ſumma velocitas. T.5. D. 3. D.4. num. 10. T.9. E. n.35.

V. *Sic Deus dilexit ut Filium ſuum* &c. Cur Filij incarnatio dum deſcendit ad nos Spiritus Sanctus de cœlo? Ut homines ad ſe trahat. *Spiritus Sanctus nos in cœleſtia rapiens* (ex Gregor. Homil. 30. in Evangel.) *in incarnatione Deus in ſe permanens ſuſcepit hominem. In adventu verò Spiritus, homines venientem ſuſceperunt Deum. In illa ſolemnitate Deus naturaliter factus eſt homo: in iſta homines facti ſunt per adoptionem dij.* Iccircó ad homines igne ſignificavit adventum, quia flamma ſursùm. T. 1.D.5. Vid. *Amor.*

VI. *Sic dilexit mundum*, dùm venit Spiritus Sanctus: poſt Filij adventum, dedit voci ſuæ (quod promiſerat) vocem virtutis; & ſplenduit in adventu Spiritus virtus, vocis. T.3.D.4.

In Feſto SS. Trinitatis.

I. *In nomine Patris*, &c. Nomen, non nomina. Nomen Trinitatis unus eſt Deus: & licèt Trinitas, unicè nomen (quod explicet in unica Deitate Perſonarum Trinitatem) quia Trinitas eſt numerus ſine numero. T. 3.D.6.n.9.

II. *In nomine Patris*, &c. Omnes numerationes ſunt unitas, ſed tres primariæ expreſsiones in Trinitate divina: *Corona* ſcilicèt *Sapientia* & *Intelligentia*. Ibid.

III. *In nomine Patris*, &c. In nomine trium, quia in tribus ſumma unitas, ſumma veritas, ſumma bonitas. Ibid.n.5.

IV. *In nomine Patris*, &c. Sacramentum unitatem in Trinitatem diſponit. Tres non ſtatu ſed gradu: nec ſubſtantià ſed formà: nec poteſtate ſed ſpecie: unius ſubſtantiæ, unius ſtatus, unius poteſtatis; quia unus Deus. Ex Tertullian. delicatur ſenſus huiuſce paradoxæ. Ibid. à n. 6. Vid. SS. *Trinitas.*

In Feſto Corporis Chriſti.

I. *Caro mea verè eſt cibus.* Huiuſmodi cibum prævenit in dulcedine ſua pauperi Deus. Excogitavit & præbuit in delicias ſpeciem panis, veritatem carnis, & gratiæ ſpiritalis virtutem. T. 7. D. 4. n.7.

II. *Caro mea verè eſt cibus.* In ſpecie panis nova ſubſtantia, gratia nova, ſed totum ſub ſpecie aliena. Ibid.& n.10.

III. *Hic eſt panis*, qui in cibum hominis deſcendit de cœlo, tenebras illuminans, frigiditatem inflammans, ſterilitatem fœcundans. Ibid. á n.5.

IV. *De cœlo deſcendit*; ut Chriſtus hominibus exceſſum amoris demonſtraret. Miracula magna, ſumma prodigia, memoria mirabilium: quoniam hoc Sacramentum miraculum maximum. Ibid. n. 7.

V. *De cœlo deſcendit*: in iuſtificationem manducandium, ſi cor dignum: illo etenim ſacramur, abluimur, paſcimur. Ibid.

VI. *Panis de cœlo*; ſub cuius ſpecie vera Chriſti caro: quæ quidem ibi cùm Chriſti ſubſtantia ſit; ſubſiſtunt tecta, viſa accidentia per ſe. Eſt in Eccleſia cœleſtis panis ut Sol, qui ſimul copia radiorum illuminat & eliminat. Illuminat ut ratio naturalis enticatem cognoſcat; & eliminat rationis ſubtilitates, ut modum neſciat. Illuminat per fidem cæcitatem: eliminat cæcitatis acumen: etenim cúm uti Sol ſublimiorem contineat ſplendorem; rationis naturalis extinguit lumine lumen. Ibid. á n.4.

VII. *Non ſicut manducaverunt patres veſtri*, &c. In Manna non omnia bona, etſi de cœlo panis figura tantum huius panis cœleſtis. Perpropriè uti ſpeculum exponitur ad quod quiſque. Ibi prout cogitatur bonum eligitur, & habetur. Eſt ad libitum deliciarum menſa; in qua panis de cœlo omnibus omnia. Ibid.n.7.

VIII. *Non ſicut manducaverunt*, &c. Hic gaudia ſimul & deſideria; quippe præſentia Chriſti quamvis non viſa. Ibid. num. 10. & T. 5. D. 1. n.8.

IX. *Non ſicut manducaverunt.* Omnibus in Sacramento ſingularis & plena menſa; in qua Manna miracula, & ſimilia & diſsimilia. Ibid. á n.15.

X. Effectus Euchariſtiæ videſis in Feſto 40. *Horarum.*

Feſta Ianuarij.

In Circunciſione Domini.

I. *Ut circunci deretur puer.* Non dolet puer Jeſus, quia circunciſus; ſed ante circunciſionem, quia Salvator ſine vulnere, ſine ſanguine, ſine nomine. T.4. D.7.n.3.

II. *Vt circunciderctur.* Non morte, nec vulnere; ſed tempore angitur: etenim parvo vulnere pro homine mori differtur. Non eſt dolor reſpectu finis, ſed reſpectu temporis, neque mœret, cruce mori, ſed tempus pati. T. 5. D. 6. á n. 1. Triſtatur ex vehementia amoris, quoniam dolor acer, ſanguinem in effuſionem habere, nec poſſe effundere. Ibid.n.8.

III. *Vt circunci deretur.* De vulnere non dolet; & nimis dolet de vulnere: etenim in vulnere oſtendit tempus mortis ſpecimen; ſed in ipſa oſtentatione fugit, ne optatum mortis nanciſceretur dolorem. Ib. n.9.

IV. *Vt circunci deretur.* Bibit in circunciſsione, quem calicem poſt bibiturus in cruce; quia non bibit modò, præ amoris incendio. Ib. á n.14.

V. *Vt circunci deretur.* Paſſus ex tempore. T. 4. D. 7. num. 2. Paſſus ex vulnere. n. 8. Paſſus ex amore; quippe levi circunciſionis ictu manſit ſic & in venis totus ſanguis plenis eſt. Ibid. Vid. *Chriſtus.* V.

VI. De Nomine *Jeſu*, infrá.

In Epifania Domini.

I. *Ecce Magi*, &c. Elucent dilectionis officia, quæ clareſcunt per obſequia. Venerunt ut Salvatorem inquirerent, inquirendo viderent, videndo cognoſcerent, & cognoſcendo adorarent. T.9. D.6.

II. *Ecce Magi* &c. Priùs quæ cæca Gentilitas, lucem in ſtella vidit, Salvatorem cognovit, quæſivit, invenit, atque procidens coluit. Ibid.n.5.

III. *Venimus adorare. Vbi eſt qui natus eſt Rex?* E veterno adorationis Idolorum vigilavit, errorem cognovit, atque turpiſsimæ ſuperſtitionis pœnitur. Ibid. à n.6.

IV. *Vbi eſt qui natus?* Oſtendit ortum ſcripturis Synagoga; ſed præ radijs lucis cæca. Gentilitas autem invictam virtutem, eximiam fidem, & perfectam religionem. Virtutem, in aula coram Rege quærens Regem: fidem, inquirens hominem, quem cognoſcebat Numen: religionem, credens illud de cœlo Numen. In terras ut hominem adveniſſe mortalem. Ibid.á n.1.

V. *Procidentes adoraverunt eum.* In uno eodemque à Magis colitur divina maieſtas, regia poteſtas, humana moralitas. Ibid. Vid. *Chriſtus*, & *Gentilitas.*

Silva Evangelica.

Pro SS. Iuliano & Baſiliſſa.

I. His non timor erit, ſed in virtutem fervor, abundante è cœlo gratiá, cúm audierint in certamen fidei prælia. Pugnarunt ſed non timuerunt. In illis *pares virtutes, diſsimiles pugnæ, glorioſæ victoriæ.* T.4.D.2.D.4. Ex Chryſoſt.Tom.3.ſerm.2.

II. *Nollite timere*, &c. Nec nos dicere de illorum virtutum ſimilitudine; ubi nihil diverſum, nec diſcrimine notum. Illos & *electio pares & labor ſimiles, & finis fecit æquales.* Ibid.

Pro SS. Nomine Ieſu.

I. *Vocatum eſt nomen eius Ieſus.* Circunciditur, & nomen imponitur; ut à redemptis invocetur. Sanguine & eius nomine homo iugum expulit dæmonis, libertatis compos; quia impetrata etiam tot in languoribus ſalus. T.4. D.7. n. 15. Liberat nomen à tempeſtate, à morbis, & à beſtijs, ab igne, à morte. n.18.

II. *Vocatum eſt* &c. Per vulnus iàm videtur Salvator, quod demonſtravit dolor. Per effuſionem ſanguinis oſtendit amor magnitudinem nominis. Iàm non gemit, iàm non luget, iàm non dolet; quippe in dolore de dolore gaudet. Ibid. n.5.

III. *Vocatum eſt*, &c. Magnum nomen eius. In magna urget, in ardua movet, in celſiora impellit. Hoc nomen dulce. Micat amor exceſsivus, heroicus animus, nobile pectus. Ex demonſtrationibus ſumma elucet amoris, obſequium amantis & flamma pectoris. Ibid.à n.2.

IV. *Vocatum eſt nomen eius Ieſus*: nomen enim magnum humana natura reverenter invocat; per quod ſalutem invenit, & adhuc expectat: igitur non ſolúm animas convertit, in pœnitentiam adducit, ſed etiam auxilium prævenit, liberans à criminis ictu, & præſervans à peccato; ne habeat corruens de quo doleat, nec mœrens de quo pœniteat. Ibid. n.20. Efficax enim in animarum converſionem, in criminum pœnitudinem, & lapſus præſervationem. Ibid.à n.19.

Pro S. Mauro.

I. *Reliquimus omnia: quid ergo erit nobis?* Omnia: & ſumma mirabilia, ambulare ſuper aquas ſine formidine, ſine pondere, pede ſicco & ſicca veſte. T.9.D.3.à n. 1. D.4.à n.8. D.5.à n.7. Vid. *Obedientia.* & *Franciſcus à Paula.*

Pro S. Sebaſtiano.

I. *Stetit in loco campeſtri.* Ad arenam vadit, ibique firmiter in certamine ſtetit, duplex martyrium paſſus: ſed in utroque valens, cadendo perſtitit, dum denuò tyrannus ingruit; eumque glorioſè ſeperavit fide & ſpei fiducia, ſine ſenſu ad ſpeciem formidinis, atque ſine metu mortis. T.4.D.2.n.3.

II. *Stetit in loco* &c. Stat & ſtabit in pugnam; ut ex vulneribus crebris ictibus & morte, adipiſcatur victoriam. Sat ubi alij cadunt: attollitur, ubi alij doloribus opprimuntur; & etiam virtute mirificà floret vel dúm cadit. Ibid.& D.4.n.7.

Pro S. Agnete.

I. *Sponſo & Sponſæ.* Viſa ſponſa celebri pugnà, ut caſtrorum acies ordinata in certamine, puerili ætate, ſexu futili, virili robore calcavit truculentum tyrannum; quouſque pervenit in triumphum. T.4. D. 2. n.5.

II. *Sponſo & Sponſæ.* Agnes ſponſa intravit cum eo ad nuptias: accipiens martyrij præmium, mercedem laborum, & patriæ cœleſtis gaudium Ibid.à n.3.

III. *Sponſæ.* Quæ eximiè ab Sponſo vel in pugna donata gloria. Propter ejus virtutem obſcuritas carceris locus beatitudinis, ex claritate paradiſus voluptatis, pœna gloria; cuius in paſsione diadema. T.4. D. 4.à n.4.

IV. *Sponſo & Sponſæ.* Cum quo in certamine gaudia & ſumma, ſine corporis lætitia; quippe dira patiebatur cruciamina, verùm dulcis voluptas in doloris acerbitate, ſuavitas in amaritudine, iucunditas in labore, catenatis ærumnis in mulcimem voluptatis. Ibid.à n.7.

Pro Converſione S. Pauli.

I. *Quid ergo erit nobis?* Non eſſe ut feliciús ſit. Quid ergo? Alij reliquerunt omnia, Paulus in converſione ipſe ſe, ut non eſſet ipſe, nec ſibi eſſet. T. 1. D.5.à num.14. T.2.D.3.à num.4. Se reliqnit, quia iàm non Saulus, in cuius pectore habitabat Chriſtus. Se abnegare eſt ſui non eſſe, cúm ſit ipſe. Ipſe & non ipſe. Huiuſmodi metamorphoſis eſt, ſe amare & ſimul odiſſe; ſequi & perſequi, mori & vivere. T.1.D 5. à n.14.

II. *Quid ergo erit nobis?* Quid; qui ad nihilum, niſi ad malum erat? Vas electionis in prodigium, ſpectuculum factus & Angelis & hominibus. T.2.D.3. à n.3.D.8.n.8.

III. *Secuti ſumus te*; quia illuminaſti gratiæ mirabili radio, ut fieret ſingularis miraculoſa converſio: igitur reſtitutus eſt ſaluti in ipſamet intentione peccandi. Ibid. & T.5.D.4.n.8.T.10.D.3.à n.1.

Pro S. Petro Nolaſco.

I. *Maiorem hac charitatem*, &c. Nulla maior, quám ſe tradere ultrò in vincula (maximé periclitante animá) ut alij exuerent ſervitutem, & felicem impetrarent libertatem. Illi gloria, pro ſervis & ſubdi & vendi & pati; atque pro libertate illorum ſe tradere ſervituti. T.4.D.2.à n.6.T.5.E.n.25.T.8. D.3.n.4.

II. *Maiorem hac nemo habet.* Quid quod alijs magni iudicat, ſibi nihil videtur factum præ amore, quicquid à Petro præ amore factum? T.4.D.2.á n.8.

Feſta Februarij.

In Purificatione Virginis.

I. *Dies purgationis*, &c. Quæ Virgo occulta, ut virga Aaron floruit in Sanctuario, mater honorificata. Mater floruit, & florens concepit & parturivit. T. 5. D.1.à n.3.

II. *Tulerunt illum in Ieruſalem, ut ſiſterent* &c. Semper in Republica illuſtre fuit lex & Rex. T.7.D.6. n. 3. Patet modó felicitas. Regem mater puriſsima Virgo in templum tulit, legem implevit; ut ſplendori dignitatis cederet ſplendor legis. T.7.D.5.n.18.T.9.D.8. n.8.

Pro Sancta Scholaſtica.

I. *Clamor factus eſt.* Unde de cœlo, & ad mundum; ut clareat Scholaſticam propitium habere cœlum & repugnante fratre validiſsima virtute? *Benedictus* (ex Gregor. Magn.) *contra quod voluit, virtute ex fœmine pectore miraculum invenit.* T.3.D.5.n.25.

II. *Clamor factus eſt.* De cœlo? In cœlum potiùs à Scholaſticæ voto; voce Domini reſpondente virtuti vocis, ſine voce clamantis. Ibid.à n.16.

III. *Clamor factus eſt.* Ad procellam idioma vocem & clamorem Scholaſticæ intellexit Dominus; non illicò Benedictus: fletus fuit muſica, cœli materia ex lachrymis imbri; quo procella excitata à Benedicto non cognita, neque modus, nec materia. Ibid à n.18.

IV. *Clamor factus*: at Benedictus iudicavit clamorem factum è cœlo, minimè à fletu Scholaſticæ atque planctu. Quid in miraculo, à quo & ex quo. Tria prodigia, & ſingularia, quia Benedictum latentia; cœterum paſſa. Ibid.n.25.

V. *Exite ob viam ei.* Interl. *Occurrite in aera.* Exactè. Ut in aëra obviam Sponſo occurrat; in cœlum ſpecie columbæ volat. Ibid.à n. 26. De eius muſica in utero genitricis, vide *S. Benedictus.*

Pro S Mathia.

I. *Ita Pater, quoniam ſic fuit placitum ante te;* quòd Mathias ſedem Apoſtolicam meritis occuparet, priuſquàm haberet: quód à perfido Iuda occupata vacaret; ut Mathias floreret Apoſtolus, priuſquám electus. T.6. D. 6.à num.4. D.8. & T. 9. D.1. à num. 8.& 13.

II. *Ita pater,* &c. Depulſo Iuda ſubſtituitur Mathias, ut ſuſcitaretur dignitatis auctoritas: etenim ſicut ille honoris dedecoroſé pudor; hic dignitatis florentiſsimus honor. T.6. D.8. n. 3. Vid. *Dignitas, Electio, Merita.*

Feſta Martij.

Pro S. Angelo Cuſtode.

I. *Angeli eorum* &c. Noſtrum profectó. Patet erga alumnus ſtudioſiſsimo vigili officio. Vinctum viſitat, dormientem excitat, catenas frangit, è carcere educit, in libertatem ſolvit, regimine ducit, illuminans viam ut perveniat in Patriam. T.8. D.4.á n.3. Afflictis occurrit, iacentes erigit, ac in ſalutem protegit. T.8.D.3.n.3.

Pro S. Raymundo Abbat.

I. *Ne cœperitis dicere: Patrem habemus Abraham.* Ne dicatis Agareni. Catholici poſſunt invocare nomen, quippe habent Patrem. Hoſtes fugavit, fideles redemit. Unde militia novà, cruce rubra ordinem rexit arte, religione, virtute. T.3.D.8.

II. *Patrem habemus Abraham.* Hic olim numeravit expeditos vernaculos ſuos, quos erudivit in armis & obſervantia religionis; vincens hoſtes ſub ſigno crucis & Jeſu nomine. (Alapid. in *Geneſ.* 14. 14.) Raymundus non iam ſub umbra lucis, ſed ſub nomine ſplendoris ex virtute Salvatoris & crucis. Ibid. à n. 4. Eius crux crux Agarenis, ordo gladius & militia cœleſtis. à n.6.

III. *Patrem habemus Abraham.* Verè Raymundus pater. Prudentia, nequid deeſſet ſuis, providebat: fortitudo arcebat pericula, beneficentia augebat, omnibus numeris ſubiectos commilitones ornabat. Ibid.à n.1.

IV. *Facite fructus dignos pœnitentiæ.* Quid ad milites? Hoc ad Monachos; verùm Raymundus ſanctificavit bellum; ut in ordine novo eſſent Monachi galeati, & milites Monachi. Ibid. á n.9.

V. *Quis oſtendit vobis fugere à ventura ira?* Raymundi arma; qui erigit crucem in novum bellum, in eaque fidelis habet vexillum ſcutumque, & tota religio clypeum. Ib. à n. 8.

Pro S. P. N. Benedicto.

I. *Reliquimus omnia.* Quid in utero adhuc matris relinquere potuit? Reliquit ſe, ut eſſet alius: quod non eſſet, ni ſupra ætatem, ſupra naturam ſe levaſſet ſuper ſe, ſpectaculum factus & cœlo & mundo & Angelis & hominibus, muſicà novà, Numini acceptà, ſingulari novà gratià. T.3.D.5.á n.11.

II. *Secuti ſumus te.* Secutus antequàm per ætatem Chriſtus poſſet eſſe eius rationi notus; ſed cognovit ut ſequeretur, dùm ante lucem inſigniter & ſignanter illuminatur. Hymnus omnibus Sanctis eius, verùm in hymnis Benedicti maius opus. Immiſit in os eius canticum novum, carmen in novum prodigium. Novum itaque ex Dei cognitione & cantico; quod luci egrederetur ſanctificatus in utero. Ut tranſiret de claritate in claritatem illuxit ſpiritus ad illuminationem: etenim viſà ante nativitatem pretioſiore; quæ viſa lux prior illuxit in eius nativitate: patuitque animæ candor; quem contulit in utero gratiæ ſplendor. Ibid.

III. *Reliquimus & ſecuti ſumus te.* Pluraliter loquitur. Virtus eſt relinquere, perfectio ſequi: & ſignat prodigium cantici in Dei laudem, inter ipſum & ſororem: quo quidem effulſit in perfectione & profectione gratiæ ſanctificatio; & utriuſque in Eccleſiæ Solem & Lunam electio: etenim illo in ſtatu cunctis audientibus ſpectabile portentum; ut præſignabat novum, inſigne, atque maximum miraculum. Ibid. á n.5.

IV. *Secuti ſumus te.* Vox utriuſque in muſica nova: ſed maior novitas & ſingularis gratia; quòd utriuſque vox eſſet audita & non audita. Ibid. à n. 14.

V. *Ecce nos reliquimus.* Quomodò ſe? Quia in natura hominis oſtendit Benedictus non eſſe filius mulieris. Quis eius corruptioni renunciat, allectus ratione & lege, præveniente inſignis robore gratiæ; ipſe eſt homo & non eſt ipſe: etenim cúm ſui ſit, quando ſui in affectibus non eſt; ovanter lucratur perfectionis culmen, quando corruptæ naturæ non ſequitur corruptionem. T.1.D.5.à n.12.

VI. *Ecce nos.* Ubi? Benedictus mortuus in vita. Iàm non eſt; ſed quid egregium intrans in vita ſepulchrum; peccato antequàm naſceretur omninó moritur, adipiſcitur virtutis culmina, non mortis in morte commoda. T.10.D.6.

Pro Virginis Annunciatione &

Incarnatione Verbi Dei.

I. *Miſſus eſt Angelus,* &c. Mittitur ad Mariam ut poſsit Deus reſtaurare naturam humanam. Videns ergo mundum labefactari timore; continuó agi: ut cum amore revocet, invitet gratià, charitate teneat & conſtringat affectu. Ex Chryſolog. *ſerm.* 147. T.1. E.n.22.D.6. n.5.T.5.D.4.n.15. T.7.D.2.n.4.

II. Spi-

II. *Spiritus Sanctus ſuperveniet in te.* De Spiritu Sancto concepit Maria. Filij Verbi Dei videnda veritas & bonitas: divinitas & humanitas: Verbum verum Verbum bonum. Verum ab intellectu Patris; bonum à Spiritu Sancto in utero Genitricis. T.5. D.2. á n.12.

III. *Ideo & quod naſcetur ex te,* &c. Filius etiam Dei qui ex illa natus, & in illa genitus; quod non ſolum prodigium ſed ſingulariter novum, à ſæculo non auditum; ut inſignior rutilaret gratia in Mariæ virginitate fœcunda. Ibid.à n.1.

IV. *Vocabitur Filius Dei.* Sacramentum Deus oſtendit, ubi inſigni novitate Filium hominem expoſuit: igitur mirum, quòd ex Patre & matre appareret in orbe; verùm ſine Patre & matre. Ib. à n.4.

V. *Vocabitur Filius Dei.* De cœleſti ſede deſcendens, & à Paterna gloria non recedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Ibid.

VI. *Vocabitur Filius Dei.* Patet & nativitas nova, & novus in generatione ordo; ut fulgeret illuſtris in utraque natura generatio; quippequàm ſi in æterna genuit cœleſtis Pater ſine genitrice, in humana genitrix Filium concepit, ſed ſine Patre. Ibid.

VII. *Vocabitur Filius Dei.* Signat generationem æternam & temporalem; ex qua quia homo, mare gratiarum in hominem: chariſmatum plenitudo Deus Homo, inexcogitabili miraculo; dum in utraque generatione Filius, quamvis in utraque diſsimillimus modus. Ibid.n.7.

VIII. *Vocabitur Filius Dei,* qui Pilius hominis. Filius hominis non fuit nomen proprium Chriſti; ſed ſignum dignationis charitatis egregiæ, eò quòd dignatus eſt fieri hominis filius, qui ab æterno filius Dei & Unigenitus. T.1.E.n.21.

IX. *Fiat mihi,* &c. In ſublevamen miſeriæ, in nitorem naturæ, in ſplendorem gratiæ, in felicitatem gloriæ. T.5.E.n.11.D.4.n.16.T.8.D.4.n.22.

X. *Fiat mihi,* ut per me ſit, & hominum reſpiret gravatum cor. Illa uti mater Incarnati ſuffocavit antiquum ſerpentem, expulit venena culpæ, ac homini reddidit pulchritudinem gratiæ, & delicias Paradiſi. T.7.D.2.à n.12.

XI. *Pro Incarnatione. Fiat mihi ſecundum berbum tuum.* Ita factum & incarnatum eſt Verbum: in carneque videtur longitudo brevis, latitudo anguſta, altitudo ſubdita, atque profunditas plana. T.7.D.2.n.4.

XII. *Fiat mihi.* Factum eſt: à deſcenſu tantæ maieſtatis, pendebat aſcenſus hominis: à mortalitate immortalitas, à labore felicitas, á pœna gloria, á morte vita. T.4.D.1.n.11.

XIII. *Fiat mihi.* Mihi & in me & ex me. Ut effulgeret & virtus humilitatis & dignitas Genitricis. T. 5. D.2.á n.2.

XIV. *Fiat mihi*: in prodigium Verbum Caro factum eſt. Magnum incarnatum Verbum: maximum, venire hominem mortalem; ſed ſummum, venire in mortem. T.1.D.6.n.9.

XV. *Fiat mihi.* Verbum incarnandum ſpes hominum, ſed ultra ſpem operatus eſt ſalutem, & exhibuit dignationem: igitur non ſolùm ſuſcepit in carne hominem ſed addictam morti carnem. Ibid. & T.1. E.n.22. T.5.E.n.3.

XVI. *Fiat mihi* &c. Factum eſt. Homo perpetuó iaceret, ni ut homo Filius Dei ad illum veniret: quò è terra cœleſtis, & de mundo ſublimis, elevatus in cœlum; quoniam apertum oſtium, quod erat clauſum. T.1.D.5.n.3.T.5.D.4.n.15.

XVII. *Fiat mihi,* ut homo curvus erigatur, rectuſque procedat. Ita ſurrexit, floruit, cùm Verbum caro veniret: facta eſt in rectitudinem reformatio; quippe deſcendit de cœlo, in miſero mundo habitu inventus ut homo. T.1.D.6.n.5. Vid. *Incarnatio.*

Feſta Aprilis.

Pro S. Franciſco de Paula.

I. *Nolite timere.* Super mare cum ſocijs ambulat. Eritne locus formidini? *Nolite timere.* Videbuntur difficilia ſuperata, victa impoſsibilia, atque in his mirabilia excellentiora, mira portenta; quia Franciſci vita miraculum & miracula. T.9.D.3.

II. *Nolite* Socij *timere*: mare cedit eunti, operanteque mirabilia trinà rationali potentià: intellectu per cogitationem, voluntate per charitatem, memoria per oblivionem. T.9. D.4. Mirabilis per humilitatem. Ibid. & D. 3. Per charitatem. D. 4. Per elevationem. D.5.

III. *Nolite timere.* Sine formidine mare tranſeunt dumtaxàt verbo incolumitatem iubentis, præſentia ſuſtentantis, atque præſtantià pallij iacti ſuper æquora regentis. T.9.D.5.à n.2.

IV. *Nolite timere.* Nititur Franciſcus ſuperiore auctoritate. Signum divinæ, ambulare ſuper mare, veſtigia non cognoſci. A Franciſco pallium ſumitur, dùm ab illo mare pede calcatur; quia virtutis ſingularis inſigne ambulare ſuper fluctus & ſicco pede. T.9. D.3.n. 10.& D.5.á n.3.

V. *Puſillus grex,* ideſt Humilis, Minimus. Difficilis humilitas; ſed in illo victa difficultas, ubi in illam tota cordis ſtudioſitas. Eſt qui ſe *nimiùm ſummittit à multa humilitate* (Eccli. 19. 24.) eſt in Franciſco humilitas & multa & nimia. *Humilitas,* quia puſillus & parvus. *Multa,* quia Minimus. *Nimia* & eximia, quia in humilitate, eó quòd illi non magnum viſum Minimum eſſe; quouſque in ſignum maioris humilitatis, ſeſe ſtudio feciſſet minorem minimis. T.9. D.5. àn. 15. Vid. *Franciſcus de Paula.*

Pro S. Turibio Archiepiſc.

I. *Quinque talenta.* Illorum magnitudo viſa in Turibio; quippe munerum decus, nonnumquàm in illis magnus. Accidit quod Petro, dicente Domino nuncium felix participari, diſcipulis eius & Petro. Petro ſignanter inter diſcipulos? Quia vertex Apoſtolatus, ſplendor Collegij & petra fidei debebat ab illis agnoſci. Haud aliter Turibij gloria pretioſaque viſa talenta; igitur ſplendor in Collegio, columna fidei, in Quæſtoris officio; vertex Apoſtolatus in Archiepiſcopatu & orbe novo. Tria tempora ſignantur in Evangelio. Traditio munerum: *Tradidit bona ſua.* Exercitium: *Operatus eſt in eis.* Præmium & merces: *Ecce ſuperlucratus.* Hæc munerum magnitudo, quorum merces multa in cœlo. T.6. D.2. D.5. T. 9. D.5. n. 12. Vide. *Dignitas, Honor.*

Pro Sancta Catharina Senenſi.

I. *Intravit cum eo ad nuptias,* antequám illi æterna in cœlis concederetur felicitas: igitur ſi viſio Deitatis Beatis eſt cibus in cœlo; in terris Catharina cibatur pane Euchariſtico: quo quidem patet quám Sponſe dilecta, ac in alimento quanta contineantur miracula. T.7.D.4,n.13.Vid. *Gertrudis & Thereſia.*

Feſta

Feſta Maij.

Pro Sancta Monica.

I. *Efferebatur* Auguſtinus *filius unicus matris ſuæ.* Illa pro illo flebat: eique dicitur: *Noli flere* quippe reſurget ab animi morte. Unde propter charitatem Chriſtus in eius corde fixit crucem eſt paſsionem. T.3. D.6.n.26.

Pro S. Ioanne ante Portam Latin.

I. *Poteſtis bibere calicem? Poſſumus.* Unde bibit quem nec guſtavit? Sine morte paſſus mortem; quia non ſtatim potuit extinguere ſitim: non premitur á dolore, ſed eius ſuſpenſione cruciatur; quia quod cupit, non perficitur. T.5.D.6.à n.14.

II. *Poſſumus*: & potuit, quippe bibit, dum bibere voluit; cæterúm non potuit bibere. Grave utique morte, velle amorem oſtendere, & mortem fugere. Graviſſimum, non ſemel ſed ſæpe mori; atque finem eſſe ſine fine. Amariſsimum, mori & vivere, velle pati, & pati non poſſe, cúm poſſet pati. Ib. á n.9. Alia vid. in *Feſto.*

Pro S. Michaele.

I. *Quis putas maior eſt in regno cælorum?* Excellentia ſingularis exponitur Michaelis. Refulget in Eccleſiæ protectionem Patronus, Dux, & Magiſter. T.5.D.5. à n.8.

Pro S. Petro Regalato.

I. *Sint lumbi veſtri* &c. Lucerna cordis ardentis patuit in lumbis præcinctis: ex exercitio ſublimis mortificationis, effulſit ſingularibus prodigijs: equidem vivus in morte floruit, qui ut mortuus vixit. T.10.D.6. Erat in terra, verùm ſublevatus, quoniam illi vel in corpore nullum pondus. Tranavit ſicco pede Durium & apparuit quantum in vita miraculum. T.9.D.3.& D.5. Vid. *Franciſcus à Paula.*

Feſta Junij.

Pro Nativitate Præcurſoris.

I. *Quis putas puer iſte erit?* Erit vox: quæ quidem non ſolúm auditur, ſed videtur; quia plus in illo videtur, quàm auditur: plus habet quám cogitatur. T.9.D.5. à n.12.

Pro S. Pelagio.

I. *Niſi granum frumenti*, &c. In fructum præcox Pelagius in terram cecidit, antequám præ ætate cadere poſſet; cùm pro avunculo in catenas ſufficitur, & ſervitute voluntaria pro ſervo traditur. T.4.D.2. á n.7.

II. *Multum fructum affert.* Eius virtus valuit, & prævaluit in tyrannum; quipe ſingularis virtus, & ante tempus: in flore ætatis pugna, victoria atque palma. T. 4.D.2.n.5.

III. *Multum fructum affert*; quia ante tempus, tempus putationis advenit; magnuſque ubi in flore eminet fructus: maximè dúm tyrranum vicit ſine manibus & pedibus. Ibid. à n. 12. Floribus ætatis è ſanguine ortis, confecit ſertum in triumphum, ornante cœlo; & poſt tot vulnera in integritatem corpore reſtituto: quo vel poſt mortem tyranno prævaluit; quoniam cadaveri flamma nec in capillo nocuit. á n.17.

Pro SS. Apoſtolor. Principibus.

I. In utriuſque plauſum ac encomium, videſis in Ianuar. Pro *SS. Julian & Baſiliſ.*

II. *Tu es Petrus*, &c. Et inter electos & ſelectos Princeps, propter cognitionem de Salvatoris divinitate ſingularem; & propter amoris dilectionem excelentem. T.5.D.2.à n.13.T.7.D.3.n.7.

Pro Commemorat. S. Pauli.

I. *Ecce ego mitto vos.* Vos, non alios; quia ut alij convertant in oves lupos, non eſt ita ut in Paulo ſuperior virtus: qui quidem miſſus è cœlo, collato titulo, ad converſionem Gentium, & fidei triumphum. Jeſu eſt pulcherrimus thronus, cuius portabat ſtigmata, & oſtendebat per vulnera, inſignis charitatis præſtantiâ. T.2.D.8.n.8.T.8.D.6.n.10. A flamma pectoris prodijt exceſſus amoris, ac vehementia charitatis. T.5.D.4.n.8. Vid. *Paulus.*

II. *In medio luporum.* Iám ovis, qui fuerat lupus, ad Stephani virtutem, preceſque converſus, & ſagittis ſummæ eius charitatis petitus: ita in illum fuit Stephanus propenſus; ut eius animam exeuntem ſuſciperet & Chriſto ductam in cœlum offerret. T.4.D.1.à n.6.T.5. D.4.á n.7.

Feſta Julij.

In Viſitatione Virginis.

I. *Exurgens Maria abijt cum feſtinatione.* Pietate commota movetur, oſtentans pietatis viſcera: igitur in Ioannem, oppreſſum cum videret alumnum; non ſolùm inſignis gratia ſed gratia prompta. T.1. D.8.n.12. T.4. D.3.n.16.

II. *Vt audivit*, &c. Ex Maria dona & cœleſtia chariſmata. T.5. D. 3. Accurrit ut mater ſuavis & dulcis. T. 1. D. 8. Mater, quæ Ioannem tunc concepit, dúm illi Salvator gratiam protinùs per Virginem contulit. n. 8. Dùm libertatem conceſsit, à criminis ſervitute liberavit. T.8. D.3. n.1. Atque favores ante preces contulit. n.12. Gratijs pluit. n.6. Apparuit, dúm venit gratiæ decor, & fugit labor, cumulata ſunt dona ex eius in bonum optatiſsima præſentia. T.4. D.3.n. 7. Vid. *Maria X.*

Pro Sancta Magdalena.

I. *Vt cognovit*, &c. Eius in Chriſtum obſequia ſingularia, rara, & pretioſa. T.3. D.1.n.20.

II. *Vides hanc mulierem?* Cur loquitur Chriſtus ſiccine? Magdalena cœpit flere: lachrymæ quæ verè pœnitentiæ ſunt æſtimabili fraude: etenim ſimulatque in dolente conſpicit fletum, peccatorem ſignat alterum. T.2.D.3.n.4.

III. *Dilexit multùm.* Unde cognoſcitur amor? Loquitur in oculis cordis fluor. Lachrymæ amoris idioma, quarum voces Deus intelligit & prontè audit & exaudit. T.3.E.à n.20. D.5. n.19. Vide in Hebdomada pœnoſa, *Pro lachrymis Magdalenæ.*

Pro S. Jacobo Maiore.

I. *Vnus ad dexteram tuam*, &c. Primus in throno, qui in exceſſu amoris primus. Primus Jacobus: eò quòd effudit ſanguinem; primam & primariam obtinuit ſedem. T.5.D.5.á n.10.

II. Po-

II. *Poteſtis bibere calicem?* Effudit primus eruorem, & primus calicem bibit, ac in primo throno ſedet, Patronus Hiſpaniæ; illum fides elegit, quippe quam ſemel ſuſcepit, ſemper retinuit, obſervans magiſterium, & ſuſcipiens patrocinium. Ibid.n.8.

III. *Poſſumus.* Quia valuit, thronum obtinuit: habetque in primario throno ſedem, in illo etiam mirificam poteſtatem: igitur eius corpus in ſepulchro non iacet, ſed quieſcit: ex illo in Hiſpaniæ protectionem ſurgit, & illam ab infidelibus Hyperaſpiſtes defendit. Ibid. à n.23.

IV. *Non eſt meum*; ſed meritis dandum: Iacobuſque occupavit meritis thronum; quia calicem paſsionis unicus & ſolus hauſit. Ibid. á n.15. Vid. *Iacobus.*

Pro S. Ignatio de Loyola.

I. *Deſignavit Dominus & alios.* Signatus & inſignitus eminet Ignatius inter viros Apoſtolicos. Quanta devoravit eius pectoris flamma in obſequium amoris! Funes ceciderunt illi in præclaris. Gaudet de quo dolet, at in laboribus geſtit: igitur illi de perſecutione iucunditas, de amaritudine ſuavitas, de acerbitate voluptas. T. 4.D.4.D.8.

II. *Deſignavit Dominus.* Ignatium in orbis portentum: etenim mirum, uſque in cœlum ab illo viſionibus elevari: & ſe peccatorum dicere. Perfectionem virtutum anxiè ſequi; & illarum perfectionem non cognoſcere. Operibus perficere ſummum; & cogitare nil factum. T. 2.D.8.à n 16. T.9.D.5.à n.12.

III. *Deſignavit* Ignatium *Dominus*, ut in orbe virtutum ſplenderet ſpeculum: equidem floruit in illo inſignis patientia, conſtantia, humilitas, charitas; atque propter Dei obſequium, zelus ſingularis animatum. T. 2.D.8.á n.8.T.9.D.5.à n.3.

Feſta Auguſti.

Pro S. Dominico.

I. *Vos eſtis.* Alij etſi ſplendidi, reſpectu eminentioris virtutis; etſi ſint, non ſunt. Dominicus plauditur mirificus; novus homo, cœleſtis in terreno. T.1. D.5. à num.1. Inſignis reformator, quia mundum vivificavit, quia hæreticos in veritatem atque fidei ſplendorem perduxit, in gratiam reſtituit, & etiam vitæ per gratiam. à n.7.

II. *Vos eſtis ſal terræ. Vos eſtis lux mundi.* Ut ſal, Dominicus hæreticos compeſcuit: ut Lux mundi, illuminavit; ut utroque munere & zelo Daminici charitatis, qui dæmones converterentur in homines. Tantúm homo quo viget ratio. Homo qui rationalis utitur proprietate: non homo homo, qui deficit á ratione. Homo, qui divinis addictus legibus: non homo, qui ſubditur voluptatibus. Homo, qui Dei cuſtodit præcepta: non homo, præoccupatus à nequitia; ſed ſicut equus & mulus quibus non eſt intellectus. T.1.E.n.31.D.3.n.15. T.8.D.4.n.4. Vid. *Peccator.*

III. *Qui fecerit & docuerit, magnus vocabitur.* Magnus iuré Dominicus; quippe martyrium patitur, quia non patitur martyrium. Martyr fulſit mente, corde, & carne. T.8.D.6.n.2. & 11. mente, perpetua intentione: corde, flagranti charitate: carne, continuà vitæ mortificatione; Numen diligens totá animà, toto corde, totà virtute. T.5.D.6. Floruit martyr dulci, atque tyranno amore: occurrebat perſecutio, ut vita in meliorem transferret; ſed præteribat, quaſi non veniſſet. Amor vitam arripuit, cœterúm reddidit. Amori vitam dicabat, verúm amor reſtituebat. Erat dulcedine dirus tyrranus, ex quo Dominicus tela totá perpeſſus. Ibid. n.8. Hinc ſe flagellis trucidat, catenis ſauciat, dùm à martyrio cœlum excipit, martyrem in terra retinet, & ſuſcipit: & ille quia intenſiùs amat, incendium cordis per vulnera probat. Ibid.n.5.

In Transfiguratione Domini.

I. *Reſplenduit facies eius*, &c. In gloria ſpes beata. Chriſtuſque oſtendit in Transfiguratione gloriam plenam & omnimodam gloriam: dùm corpus ita oſtendit ex interna gloria animæ, & ſimul apparent gloriæ divitiæ. Gloria ſanè plena: gloria in centro animæ; divitiæ in glorioſo corpore. T. 5. E. n. 38. T. 6. D. 1. num.3.

II. *Transfiguratus eſt ante eos.* Glorificatur in carne ut gloria futura videretur in homine; & conciperet ad corporis gloriam aliquando ſpem beatam: etenim in eius ſplendore corporis præfulgebat gloria humani univerſi generis. T.5.E.n.41.

Pro S. Laurentio.

I. *Multum fructum affert.* Per exceſſum hæc locutus eſt Chriſtus, & in ænigmatè; oſtentâ Laurentij virtute, cui tormentorum pœna gaudia, quæ gravia levia, quæ amara dulcia; ita ut maior acerbitas eſſet voluptas. T.4.E.n.2.D.1.á n.1.D.2.á n.1. T.4.D.4.à n.7. T.8. E.n.1.

II. *Cadens in terram*, &c. Non cadit Laurentius, dum cadendo vicit, & cruciatus, morte victi ſunt in victore. Decus virtutis, ligari, uri, vulnerari, occidi. T. 4.D.2.n.2.T.8.E.á n.1.

III. *Ubi ego ſum, illic & miniſter meus erit.* Laurentius, ut Miniſter martyrio Summi Sacerdotis affuit; ſed quod hic paſſus eſt morte, Laurentius paſſus à tempore; etenim illi dolores mortis, & exceſſus cruciaminis, ſanguinem in certamen habere, nec poſſe fundere; T.5.D.6.n.8.

IV. *Illic & miniſter meus.* Præſens miniſter Laurentius cucurrit. Tunc non cecidit: quia non cecidit, tunc cadit; ut ante mortem de morte triumphet. Mors eſt illi, in martyrium ut Miniſter ad Sacerdotem procedere; & ſtare ibi ſine vulnere ſine ſanguine. T.4. D. 7. n.3.

V. *Illic & miniſter meus erit.* Martyr illo tunc acriùs erat Laurentius, qui martyr futurus; quoniam mors, ſic manere: pati velle & eſſe ſine paſsione: equidem vulnus pro morte flagrantis pectoris; quòd labatur in tempore tempus mortis. T.5.D.6.n.7.

VI. *Illic & miniſter.* An in cœlo? Utique. Quomodò in gloria, ſi paritur in mundo pira tormenta? Facile: virtute Laurentij, valido pectore, ſine formidine, ubi ſenſus contra ſenſum: conſtantia, virtutis infrangibilis formà; ut mortis amaram acerbitatem, reſpiceret ut dulcedinem. T.4.D.2.à n.3.

In Aſſumptione V. Matris.

I. *Optimam partem elegit*, &c. Quamnam, dùm elegit mortem? Quia mors electa ſine qua non conſtaret amor Virginis plenè: etenim per mortem patuit, amore mori. T.4.D.8.à n.5.

II. *Optimam partem elegit*, quia illi data, quaſi illa elegiſſe: & in cœleſti gloria gloria dicitur electa; equidem accepit plenitudinem gloriæ, iuxta pleniſsimam magnitudinem gratiæ: qua quidem ſingulari excellentia,

iuré

iurè plauditur Numinis forma. T.8. D.3. num. 7. Tota pulcherrima. à n. 14. Vera Pandora. T.4. D.3. num. 1. Summè beata. T.3. D.7. n.2. Cœlum cœli. T.8. E. num. 17. Amor mundi. T.4. D.3. num. 7. Prodigium gratiæ. T.1. D.7. n.12. Deitatis deliciæ. T.4. D.3. n.1.

III. *Optimam partem.* Pars dicitur, dum totum præ amore, Virgini aſſumptæ conceditur? Summum eſt & in ſummum Virgo extollitur, dùm à tota Trinitate coronatur. T.3. D.7. n.2.

IV. *Optimam partem.* Aſſumitur ut nos iuvet; quia eius amor vel illic ſemper nos reſpicit. Dicit opus. Sedet in throno ſcutum hominum, tota ſui in eorum patrocinium, totus animus, totus ſenſus, totus viſus & auditus totus. *Tota ſui*, cùm quacumque in parte tota ſit hominis animæ; in cuius gratias *totus animus*, in auxilium *totus ſenſus*, in levamen *totus viſus*; & ita amantiſsimum eius amabile pectus; ut vel in voces doloris tota videatur *auditus*. T.8. D.3. à n.7.

Pro S. Bernardo Abbate.

I. *Vos eſtis lux mundi.* In mundi lucem deſignatus eſt Bernardus; ubi tot tenebris cæcus mundus: igitur natus in Religionis obſervantiam, Principum diſsidentium concordiam, Eccleſiæ pacem, Pontificatus honorem; atque hoſtis acerrimus in cervicoſam hæreticam pravitatem. T. 1. D. 3. num. 15. T.3. D.3. T.6. D. 2. num.13. D.6. n.19. T. 8. D.1. à num. 18. T. 9. D. 7. num.15.

II. *Vos eſtis Sal: vos eſtis lux.* Bernardus uſus prudenter utroque munere. Sal quo ad ſe, perpetuà carnis mortificatione. Lux quoad alios inſigniore charitate, lectione vitæ, vivà morte, addictus cruci, orbis portentum, tamquàm exemplar virtutum. Ibid.

III. *Vos eſtis Sal: vos eſtis lux.* Indicatur quid fuerit Bernardus, & quomodo ſe geſſerit & Prælatus & ſubditus. Prælatus, ſui nullo modo, ſed officij & nihil amplius. T.9. D.1. à n. 5. D. 5. n.13. Subditus, quaſi nihil videret & audiret; cùm illum non ſpectaret. T. 6. D.3. à n.8.

Pro S. Auguſtino.

I. *Vos eſtis ſal terræ.* Cor Auguſtini ſal eſt cum inſigni conditione. Sal in igne accipit motum & ſemper ſursùm. Auguſtini uſtum amore erat cor: & mortuum movetur exultans; quod vel poſt mortem informabat charitas. T.3. D.6. à n.25.

II. *Vos eſtis lux.* Non ſolùm in vita ſed extrà, quidni luceret, dum eius cor alatum e pectore ab Angelo evulſum, cryſtallo incluſum, & ſtigmatibus Salvatoris impreſſum? Ibid. n.1. & 16.

III. *Vos eſtis lux.* Quippini, dum Auguſtinus charitate flammatus? Eius habet charitas & mortem & ignem & alas. Ibid. num.1. Mortem & alas? Sanè, ex charitatis igne. Mortuum cor ad expreſsionem Trinitatis non ſolum commovetur ſed movetur. Ibid. & n. 10. Profectò exceſsivæ flammæ inſigne, movere immovile. à n.15.

IV. *Non poteſt civitas abſcondi.* Sicut cor Auguſtini adinſtar lucis, vel in tumulo non erat ſub modio. Civitas ſupra montem Eccleſiæ collocata, adverſus quam inermis & imbellis totius inferni hiſcit porta: etenim corde Auguſtini, vel eius libro de Trinitate, pravi hæretici cadunt vel pereunt; de quibus peperit glorioſè victoriam & in vita & ultra vitam. Ibid. n. 16. & 20.

V. *Civitas ſupra montem poſita.* Ibi vel mortuus ſtat vigil Auguſtinus, ut Cherub habens gladium ad introitum; ne audeat ingredi dogma pravum & hæreticum. Ibid. n.18. Ut Seraphim, habet ignem. n.1. & à n. 10. Cor eius ardet, inimicos arcet & catholicos defendit. à n.18.

Feſta Septembris.

In Nativitate Virginis.

I. *De qua natus eſt Ieſus*: ut per Filij ſpeculum eius nativitatis cognoſcatur prodigium; qua elucet Dei amplior maieſtas, cœlo claritas, & hominibus utilitas. T. 8. D.3.

II. *De qua natus eſt Ieſus.* Deum hominibus peperit, vitam mortalibus edidit, cœlos innovavit, mundum purificavit, Paradyſum aperuit; & hominum animas ab inferis liberavit. Ibid.

III. *De qua natus eſt Ieſus*; ut etiam illa naſceretur nobis. De eius præſentia certabant ſæcula; ut ex Aurora videretur Sol, & illa Virgo, de qua natus eſt Ieſus. T.4. D.3.

IV. *De qua natus* &c. Nata ut mundum redimeret, illuminaret, & ad vitam reduceret. Ibid. n.3. & T.8. D. 3. n.8.

V. *De qua natus* &c. Ex illa naſcitur qui dolores delet & gratiam tribuit: igitur per illam illuſtrata natura (eius natura & conditione illuſtratà) quandoquidem oritur decora, ornata perfecta, Dei delicium, pulchritudinis portentum, atque virtutum ſingulare theatrum. T.4. D.3. n.2. Vid. *Maria*, III.

Pro eius SS. Nomine.

I. *Nomen Virginis Maria.* Oſtendit Virgo Mater vel in nomine dilectionis magnitudinem, Matris dulcedinem, & Reginæ poteſtatem. T.8. D.3.

II. *Nomen Virginis Maria.* Eius in cœlo eſt præſentia, in mundo memoria: ibi res, hic nomen; ſed cum potentia & præſtantià. Ibid. á n.8.

III. *Nomen Virginis Maria.* Illi fecit Dominus magna. Quanta, qualia, & quædam in Victoria Viennenſi de Turcis eius Nomine parta? quamvis in terra non ſolum Virginis affuit memoria, ſed & præſentia. Ibid. n.9. & 14.

IV *Nomen Virginis Maria.* An eſt Roſa, ut plantata in Iericho? Appoſité Roſa dicitur arbor Mariæ; & adinſtar Roſæ armata delectat, floret & vulnerat, allicit & percutit, trahit ſimul & pungit. Ibid. n.15.

V. *Nomen Virginis* &c. Sumptum profectò de theſauris divinitatis. Nomen cœleſte, nomen dulce, cum novo modo præliandi. Quid quòd terreat Turcarum exercitum; cùm Tartarus tremat ad levem Nominis ſonum. Ib. á n.11. Vid. *Maria* IV.

Pro Exaltatione Sanctæ Crucis.

I. *Oportet exaltari*, pro noſtra gloria, ut videamus virtutes & trophæa. T.3. D.8. à n.8. Exaltata fidelibus clypeus, infidelibus gladius; vacuis eorum pharetris & ſine ferro ſagittis. Ibid.

Pro S. Matthæo.

I. *Sequere me.* Placuerat doctrina pridem Salvatoris Matthæo; ſed ſedebat tergiverſans in Telonio. Tunc Chriſtus acceſsit, & ad ſe vocavit; qui gementis audivit deſiderium, & præibit acceleratione votum. T.8. D. 3. à n.8.

II. *Sequere me, & ſecutus.* Unde hoc? Mira gratia & vocantis inſignis miſericordia; dùm ipſe qui ſequitur ſe cognoſcit & neſcit. Ignorat Matthæus quod videt; quippe vel figmentum videtur aut ſomnium, quod homo qui in occaſione diuturni peccati diutiùs ſedebat, & tenaciter conſtiterat, ſequi poſſet & volaret. T.8. D.4. à n.5.

Pro S. Hieronymo.

I. *Vos eſtis*: qui non ſicut vos, non ſunt. Quid Hieronymus ut ſit Sal, Lux, Sol. Sal adverſus hæreticos, Lux in Scripturarum obſcuritatem, Sol fulgidus per illarum expoſitionem. T.3. D.5. à n.3. D.6. à n.16. T. 7. E. n.21.

II. *Vos eſtis ſal* &c. Tria in Doctore neceſſaria, quæ Hieronymus habuit: & excellentia. Intelligentiæ vigor in animo: ſapientiæ ſplendor in verbo: iuſtitiæ fulgor in proximo. Ibid. & T.3. D.3.

Feſta Octobris.

Pro Roſario SS. Virginis.

I. *Beatus venter.* Plauſus iurè meritòque directus in Virginem, repandis labijs in eius ſalutationem. Noſtra intereſt. Matrem videmus, matrem concipimus, matrem in patrocinium invocamus. T.8. D.3. n.18.

II. *Beatus venter.* Propter hoc: *Ave Maria, gratià plena, Dominus tecum.* Laudabile canticum, quia in fructum flores, florent quaſi lilium, dant odorem in gloriam, quippe frondeſcunt in gratiam. T. 3. D. 7. n.17.

III. *Beatus venter.* Felicitas exprimitur mirabilis cum Myſterijs in his Roſis. Recoluntur affectivè reverenter & devoté Myſteria & triſtia, & læta, & glorioſa. Caronata ac redimita ſalutatur violis doloris, roſis gaudij, lilijs gloriæ. Ibid. á n.3.

IV. *Beatus venter.* Cuius? Nomen exprimimus: *Ave Maria.* De honore plaudimus: *Gratià plena.* Protectionem quærimus: *Benedicta tu*: quo rutilat Virginis ſalutatio, gratiæ ſalutationis largitio, atque potentis protectio. Ibid. à n.1. Ubi alia ex Fulgentio.

V. *Beatus venter* vallatus lilijs cum opimis fructibus, ſalutantium animabus. Habent enim per Virginem morum candorem, cogitationum atque cordium puritatem, gratiam per encomium, contra inſidiantes ſcutum, & poſt per coronæ floſculos, portam apertam ad cœlos. Ibid. n.17. Vid. *Nomen*. IV.

VI. *Beatus venter* cum floribus erumpentibus in fructus, Matre cum gratiæ plenitudine, conferente triumphum in pugna dæmonum; averſionem criminum converſionem peccatorum; cœlumque pervium. Ibid. à n.14.

VII. *Beatus venter.* Qui Chriſtianorum ſcutum, & vibrat Roſas uti lanceas in Turcas Virginis Matris poteſtas; cùm ſint Catholicis arma & ſcuta: Selim oppreſſit, vireſque contrivit. T.4. D.3. á n.12.

VIII. *Beatus venter*: ex quo per Roſarium fulmen in hoſtes animæ; quippe Virgo dæmones fugat, ſagittis ſauciat, vulneribus occupat, ut homines rupto criminis vinculo: egrediantur de peccatorum inferno. T. 3. D.7. n.14.

IX. *Beatus venter.* His vocibus flores in Roſarijs ſunt; verùm non flos ubi ſine fructu eſt. Roſarij & Virginis commendatur pulchritudo, ſed ſine vita pura, non commendatur laudatio; quipe ubi non filius, haud Roſarij fructus optimus: igitur degener perdit odorem virtutum, candorem morum, divinam gratiam, atque ſcutum in tutelam. Ib. n.18. Adi *Maria*, IX.

Pro S. Franciſco.

I. *Revelaſti ea parvulis.* Quinam hi parvuli? Franciſcus *Minor* & maior: Franciſcus maximus & *Minimus.* His quæ abſcondita à vanitate mundi, reſpectu cordis, in elevationem revelavit Pater cœleſtis. De Minimo fuſè. T.9. à D.3. Modó de Minore.

II. *Mitis ſum & humilis corde.* Franciſcus exponitur harum virtutum exemplar & iubar: inſigniter floruit & humilitate & amore. Humilitas perfecta ex exceſſu mentis: amor eminens ex vehementia flammæ cordis. Exceſſus mentis, dùm præclara & inſignia notantur ut imperfecta: vehementia amoris, quia in illo neſcit, exceſſus an ſit opus amantis. Præ amore obſequium ſummum libratur ut nihilum. Præ humilitate, non cognoſcere cum tot ſplendoribus eſſe ſplendidum. T.2, D.8 à n.16. T.4. D.4. n.8. T.7. D.3. n.7. T.9. D.5. n. 13. Vid. *Humilitas.*

III. *Diſcite à me.* Quid à Franciſco diſcendum? Singulare prodigium. Summitas haud implicatoria, altiſsimæ humilitatis, ditiſsimæ paupertatis, ecſtaticæ charitatis, ac denique ſapientiſsimæ ſtultitiæ. T.1. D.6. n.4. T.7. D.2.

Pro S. Placido & Socijs.

I. *Audituri eſtis prælia.* Prævenit fama certamina? ſed ad illa non turbantur, qui pro fide contendunt. Vulnera virtutis ſigna, cordis gaudia; conſtantiæ gloria: amoris flamma, virtus excitatur ad vulnera. T. 4. D.2.

II. *Videte, ne turbemini.* Cor quod ad certamen prævenitur, non turbatur: imó ſtat inſigniore virtute, cum tyranni dedecore. Deſpexit Placidus dolorem antequam veniret; & poſtquàm venit, prævaluit ſine metu mortis, ſine ſenſu ſenſibilis carnis & ſine dolore in ipſa doloris acerbitate; trutinata pœná pondere gloriæ, pretioſitate præmij, beatitudinis mercede, Patriæ cœleſtis amore. Ibid. n.5.

III. *Videte ne turbemini.* Haud vera virtus decertans, turbari poteſt in pugna. Nemo dolet de quo gaudet. Iucunditas in dolore; voluptas in vulnere, dulcedo in mortis acerbitate. T.4. D.4. n.2.

Pro Sancta M. Thereſia.

I. *Exierunt obviam Sponſo & Sponſæ.* Unde ſi in alijs virginitatis inſignia; ſola Thereſia plauditur Sponſa? Erat Mater, & Sponſa præcipua in ordinis mirificæ inſtitutionem; quam aliæ cum lampadibus ſequebantur uti Matrem: Illa una, columba, amica; quippe inter alias omninó perfecta. T.4. D.8.

II. *Sponſo & Sponſæ.* Patet dilectio in Sponſo ex Thereſiæ ſingulari exercitio: officia & munera gerit cœleſtium Spirituum in perfectionem; ſed præ nimio amore magis æmulatur Seraphim. Ib. á n.2.

III. *Sponſo & Sponſæ.* Singulariter Sponſæ Sponſus contulit plauſum, propter Thereſiæ ſingulare votum. Charitas numquàm excidit: at ſi ſuperiora videt, ſuperiùs ſemper aſcendit: vivit ut flamma, cogitat ampliora, ſursùm ſpectat; celſiora & perfectiora deſiderat: ut aſſequatur ſequitur: plus in ſummis concupiſcitur: plus & plus, quouſque mobile, irrequietum quieſcat cor. Ib. & T.3. D.6. n.1. & 13.

IV. *Sponſo & Sponſæ.* Probatio dilectionis exhibitio eſt operis: & Sponſi cum Thereſia ſingularis. Fecit illam la-

laborare in gaudio, atque gaudere in tormento. Ibid. à n.1. & 14. T.4.D.4.à n.1.

V. *Sponſo & Sponſæ.* Pre amore, omnimodà ſimilitudine. Unde dilectio cognoſcitur? Thereſia martyrium patitur. Martyrium profectò, mori & vivere: unde calix dulcis fit amarus; ac ex ſuavitate acerbus: iteraturque martyrium crudele; quippe amanti pœna gravis (ex dulcedine) ſine paſsione & morte martyrium pati: propter dilectionem, promptum habere ſanguinem in effuſionem: atque ſuſpendi pectus demonſtrare fidem. Martyrium ſanè, ardore cordis pro Sponſo mortem diligere; & ſic ſtare & manere. T.5.D.6. á n.9.

VI. *Sponſo & Sponſæ.* Ut communicatæ paſsiones exponant ſimiles. Hinc Thereſiæ incendium ad ſingulare martyrium: ſcilicèt: *Aut pati, aut mori.* Ergo Thereſia quúm moritur, nequaquàm patitur. Si mors malorum extremum, in morte non ſentit extremum malum? Eſt gaudium illi ſummum malum extremum. Eſt pœna voluptas, dolor ſuavitas; quippe de dolore gaudet, quæ tantúm de gaudio dolet. T.4.D.8.n.5.

VII. *Sponſo & Sponſæ.* Sponſa conſtituitur amoris dulci tyrannide. Elucet. *Aut pati, aut mori.* Quid hoc? Dolere, aut potiri. Clariùs: *Aut pati, aut pati non poſſe.* In vita, dolor eſt, non poſſe pati. Ergo vel pœna, vel gloria. *Aut pati, aut mori.* Ubi ex morte gloriam ſolicitat; in doloribus ſine morte, totam beatitudinem collocat: & ut hìc etiam Thereſiæ ſit gloria; hic ſine morte mortem deſiderat pati. Ibid.n.9.

VIII. *Sponſo & Sponſæ.* Nullum erga Sponſam in Evangelio dicitur Sponſi obſequium; verúm eſt maius ſtudium. Illa quò minús exteriús dignata, magis glorioſa; quippe ſplendet maior amantis beatitudo, in ſolatij deſiderio; à Sponſo relinqui ſine ſolatio: perferre dilecti abſentiam, ſuſtinere fugam, præſentem ſummà glorià contemplari; & præſentem non videre. Ibid. á n. 13. Præſentem ſcire, atque oculos fugere: quotidie gloriam expectare, verùm ad illam venire & non pervenire; plúſque pati expectando quam patiendo. T.5. D.1. à n.8. D.3.n.14.

IX. *Media nocte* (ideſt In morte) *clamor factus eſt: Ecce Sponſus venit: exite obviam ei.* Exite? Quomodó motus in morte? Poſt mortem etiam Thereſia Serapim ſervat officia. Quatuor immotæ ex ſex alis, verùm binæ volant cordis. Ibid.n.2. Vivit in morte. T.3.D.6. á n.10. Movetur in centro ſepulchri. T.5. D.6.à n. 17. Ut devotis faveat & clamantes protegat; confert velociter gratias, quippe amor eius non patitur moras. T.1.D.8.n.12.T.4.D.8.n.8. T.8. D.3.n.4.& 16. T.9. E. n.35.

Feſta Novembris.

Pro Omnibus SS.

I. *Beati* &c. Et tot calamitatibus? Singulariter quidem. Elucet ſui ipſorum triumphus. *Quid fortius illis, quibus tribulatio pro ſolatio, contumelia pro gloria, & inopia pro abundantia?* Ex Bernard. de *Diverſ.* ſerm.93.T. 4.D.4.D.5. Vid. *Labor, Tribulatio, Virtus.*

II. *Beati* &c. Hic etiam in preſſuris; quippe in illorum cordibus gratia cœleſtis, qua bona cuncta & ipſa cœleſtis gloria. T.1.D.5.T.4. D.4.à n.2.

III. *Beati* &c. Unde? Acquiritur felicitas virtutum angore. *Venale habet Dominus regnum cœlorum. Emitur paupertate regnum, dolore gaudium, labore requies, vilitate gloria, morte vita, ſumma conſolatio luctu.* Ibid. ex Auguſtin. in *Pſalm.*93.

IV. *Gaudere & exultate. Beati, qui labores in requiem, in refrigerium dolores, mærores in gaudium commutarunt.* Ibid. n.1.

V. *Gaudete & exultate*; quia animæ fulgor, quod fuit labor, dolor & mœror: iucunditas, voluptas, tranquillitas, ſatietas, pietas, viſio, filiatio. Iucunditas in dolore, voluptas in amaritudine, tranquillitas in turbatione, ſatietas in eſurie, pietas miſeratione, viſio munditie, filiatio cœleſti pace. Ibid.

VI. *Gaudete, quoniam merces veſtra copioſa eſt in cælis*; ubi *libertas corruptibilis vitæ: amœnitas iucunditatis ſupernæ: dulcedo & ſuavitas viſionis divinæ.* Ex Bernard. *ſentent.* 59.n.2.Ibid.

VII. *Merces veſtra multa in cælis*: in quibus gratia hìc dignati ſperant & invenient nuptialem præſentiam, familiarem gratiam, liberalem gloriam. Ibid.

Pro fidelibus Defunctis.

I. *Qui audierint vivent.* Verúm vera vita, quæ in gloria, differtur. *Quando differtur* (ex Beda) *ſpes æternorum, affligitur anima fidelium, vel pro dilatione bonorum, quæ amat; vel pro illatione malorum, quæ tolerat.* T.5.D.3.á n.3.

II. *Qui audierint vivent.* Animæ in Purgatorio affliguntur; quippe vivunt & dumtaxat gloriam audiunt, eadem causá contrariorum. *Sic ſpes* (ex D. Thoma) *in quantum habet præſentem æſtimationem boni futuri, delectationem cauſat: in quantum caret præſentiá eius cauſat afflictionem.* Ibid.à n.1.

III. *Qui audierint vivent.* Animæ vivunt, ſed ob quod vivunt, acriùs cruciantur. Spes gloriæ, quæ doloris refrigerium, acuit vehementiam doloris: & augetur cruciatus per gloriæ pondus. Ibid. n. 7. Vid. *Purgatorium.*

Pro Virginis Patrocinio.

I. *Beatus venter.* Appoſité plauditur, quippe etiam nobis eſt mater: eius in nos effulgurat pietas, Matris ſuavitas, Reginæ cum maieſtate poteſtas. In pietate oſtendit inſignem magnitudinem; ut Regina, eminentem poteſtatem; ut Mater, ſingularem amorem. T.1. D.8. T.8. D.3. Sic hominum ſiguanter Patrona & advocata: in illa, ex illa, & per illam noſtra commoda. T.1.D.8.à n.9.

II. *Beatus venter.* Quorsúm Venter? In plauſum Virginis eſt alia proles; quæ non ventris, ſed cordis. Unicus Filius per naturam, alij per gratiam. Unus ex thalamo uteri, alij in pectore; quo gratijs fovet, parturit, & ut filios & chariſsimos cognoſcit. Ibid. à n. 1. Filiorum non poteſt eſſe non mater, ubere amoris; cúm vel non ſuis oſtendit viſcera Matris. Ibid.n.3.& 12.

III. *Beatus venter*; & quia Mater nos beati. Afflictis accurrit, peccatores protegendo defendit, debitores ſolvit, creditores compeſcit, dolentibus auxiliatur; ac vulneribus medetur. T.8.D.3.à n.3.

IV. *Beatus venter.* Homo non eius filius, qui eius Filij non vixerit ſervus. T.1.D.8. n.12. nec in illa Matris munus, ſi non Filij, qui devotus n.11. Patrocinium invocamus exhibentes adorationem; ſed perperám; quia operibus non filiorum, haud ſequimur uti Matrem. Ibid.à n.9. & T.8.D.3.á n.17.

V. *Beatus venter.* Notat Filium, pronum in Matris obſequium; per quam prævenit eius gratia afflictorum deſideria, quæ exaudit antequam audiat, quin patiatur aliquando repulſam. T. 8. D. 3. à n. 8. Eſt refugium peccatorum (non peccantium) pro quibus de manu iu-

iudicis avertit flagellum, fovetque gratijs, eruens à catenis dæmonis. Ibid.

Pro Monachis SS. Ordin. N.

I. *Ecce nos reliquimus.* Perfectio ſingularis, opuſque præclarum ſpectabilis virtutis. Secum viventes non vixerunt ſecum, quum ſe abnegarunt; & ſui non fuerunt, cùm eſſent ſui; impoſsibilia pro cœli amore exequentes: nimirúm ſe odio perfecto amare, fugiendo ſequi & ſimul perſequi; in vita mori, in eſſe non eſſe. T.1.D.5.à n.14.& T.10.D.6.

Pro S. Martino.

I. *Lucerna* exponitur, *ut qui ingrediuntur, lumen videant.* Quid in Martino videndum? In morte & vita ſingulare miraculum. In vita, propter Chriſti gloriam mori velle; ſed gladij tyranni ſuſpenſione non poſſe. In morte, cœli gloriam in introitum videre; & propter Chriſti gloriam ampliorem, non introire. T.5.D.6. à n.5.

II. *Ut qui ingrediuntur, lumen videant*, in pectoris manſuetudinem, ad peccantium converſionem; quandoquidem tolerantiá iniuriarum, conſtantià laborum, & gratià; traxit frugi inimicorum inſidiantium devia corda. T.4. D.1.á n.6. T.8. D.1.T. 10. D.3. & D.5.

Pro dulciſſ. Gertrude.

I. *Sponſo & Sponſæ.* Inter cunctas Sponſas dicitur unica in plauſum; quoniam unicè continet perfectionem omnium. T.2.D.8.á n.1.

II. *Sponſo & Sponſæ.* Gertrudis Sponſi cor triplici vulneravit ſagittá. In corde Sponſæ accenſus amoris rogus, animarum zelus, quo etiam humilitatis abyſſus. Hinc Sponſum in cor traxit amoris cuſpide. Ibid. á n.2. animarum zelo, à n.9. mirabili humilitate, à n. 15. Adi *Amor, Humilitas, & Chriſtus,* II.

III. *Sponſo & Sponſæ.* Nulla inter utrumque diſcretio. Gertrudis unus Spiritus erat cum illo. Vixit quoad Deum, ſummo amore: quoad proximum, vigili ſolicitudine: quoad ſe, profundiſsima humilitate. Ibid.

IV. *Sponſo & Sponſæ.* Sponſi Gertrudis miræ deliciæ. Videbat in eius corde amoris theatrum, charitatis obſequium. Ita traditio cordis Sponſo placuit, ita preſsit, ita vinxit, ita rapuit; ut in eius pectoris habitaculum tranſiret. Ibid.à n.7.

V. *Sponſo & Sponſæ.* Ita dilectæ ut Sponſus ei ſtuderet blandiri, Vidit Sponſa dilecta, amatia dulciſsima inter brachia Sponſi in ſomnum amplecti, in ſinu foveri, curà ac ſtudio cuſtodiri. Ibid.à n.13.

VI. *Sponſo & Sponſæ.* Viſa in huiuſmodi exaltatione, præ excellenti humilitate; quæ quidem ſumma: igitur eius nulla maior excellentia, quàm Chriſtum in pectore habere, & ſe peccatricem dicere: gratiam continere ſingularem; & gratiæ ignorare perfectionem: ſtigmata Ieſu in medio portare cordis; & ſeſe indignam iudicare telluris. Ibid à n.16.

VII. *Sponſo & Sponſæ*, cuius ſtudium amoris amando non dicere obſequium. Simul officij ampliorem demonſtrationem, iudicare pleni amoris plenam non eſſe fidem: nihil ultrà poſſe dilecto facere & perficere; & amori nihil totum videri. Ibid.n.19.

VIII. *Sponſo & Sponſæ*, eius amore ſauciæ. Vulnerata erat non ſolúm ſagittis charitatis; ſed etiam vulneribus Salvatoris: ex communicatione dolorum, inſigne illuſtre gratiarum; cùm ſit inter utrumque unum cor, & unum quid. Ibid. & T.4. E.n.2. D.1. n. 1. D.2. á n.1.T.5.D.3.n.4.T.6.D.8.á n.8.Vid. *Gertrudis.*

In Præſentatione Virg.

I. *Beatus venter.* Singulare prodigium! Mater ad templum! Vel ex tunc illa eſt de qua natus eſt Jeſus: portentum gratiæ, numquàm fulget Aurora (quantumvis in ætatis tenebris) ſine Sole. Plantatur in domo Domini arbor pulcherrima, felix & beata; quæ ex tunc, conceptione Chriſti in corde, iurè plauditur vel in terra Cœlum Cœli. (Vid. *Maria*.I.) T.1. D.7.à n.10.T.5.D.1.n.4.

Pro Sancta Catharina.

I. *Sponſæ* plauditur triumphus, ac extollit Sponſus: iccircó ex victoria *clamor factus.* Victricem fecit Catharinam vitæ caſus; ſed victori cruciatus victrici virtus. T.8.E.á n.1. Pectus in illa virile: cui pro Sponſo dulce, pati; ardua adoriri; gloria vulnerari, triumphus mori. T.4.D.2. Super ſe ſe levavit, & à terra in cœlum, ab infirmitate ad robur, per ſexum fragilem in animi celſitudinem. Ibid.

Feſta Decembris.

In Conceptione Virginis.

I. *De qua natus eſt Ieſus.* Univerſum Conceptionis decus, quia Jeſus ex illa natus; igitur novum ſpectaculum, quod eius eſſet uteri antequam eſſet: quòd eſſet Genitrix antequám genita; & ante ſuppoſitum gratiæ, luceret gratia. T.1.D.7.à n.10.

II. *De qua natus eſt Ieſus.* Prodigium totius articuli, ad gratiam in primo inſtanti quod ut Aurora, Luna & Sol luxerit in Conceptione. Ut Aurora, à n.5. Ut Luna, n.11. Ut Sol, á n.14.

III. *De qua natus eſt Ieſus.* Hoc principium; atque gratia, primi inſtantis privilegium. À Domino factum quod eſt mirabile in oculis noſtris, in ſingularem commendationem Matris; Puriſsimæ ex corruptione, ac Intemerata ex infecta radice; in conditione naturæ, ſine acceptæ naturæ conditione. Ibid.

IV. *De qua natus eſt Ieſus.* Ut eius Conceptionis dies eſſet lucis, exaltationis, & exultationis: igitur concepta in hominis natura, ſed ſine naturæ macula. Dies lucis ſplendore gratiæ. Exaltationis, quippe in primo inſtanti. Exultationis, quia flos pulcher ex vitiata radice. Ibid.à n.3. Fuit novus Paradiſus plantatus à Domino per gratiam, & á principio, ut clareret ſplendor ſingularis gratiæ non ſolùm in gratiæ nitore, ſed in tempore: non ſolúm quia ramus inſertus contra naturam; ſed quia ex primo tempore gratiæ demonſtravit gloriam, florens fruſtratà radice, ab ipſomet primo animationis inſtanti. Ibid.

Pro S. Ioanne à Cruce.

I. *Lucernæ ardentes in manibus veſtris.* Lucerna Ioannis in ſuperiorem illuminationem, Crux quæ nonnumquám in manibus atque in mente, fulgens fuit & amore & dolore. Eſt pena voluptas: in delicias cedit cruciatuum acerbitas. Cruce premitur, ni nulla premitur cruce: & cùm crux maior ſit mors; crux mortis illi non crux. T.4.D.8.n.5.

II. *Lucernæ ardentes.* Ita cor Ioannis. Crux mors, amanti mori velle,ſed non poſſe:vulnera diligere & ſic manere : in dilectum volar e,& curſum à dilecto cruce ſuſpendi. T.5.D.6 à n.5.

III. *Lucernæ ardentes*,ſunt in pectore Ioannis anxietates. Crus lucebat in mente,ardebat in corde. At quomodo crux amara,ſi glorioſa ? Gloria amanti, dilectum quærere,& relinquit pulſare & non reſponderi: petere, & nihil accipere ; in receſſu dilecti non recedere ; nec relinquere,& relinqui. T.4.D.8.a n.14.

IV. *Lucernæ ardentes.* Inter ſplendores dolor ſuaviſſimæ crucis. Patitur anima, Deo familiariter iuncta; & ſpiritus in ariditate extrema : igitur ſummum tormentum , Deum eximio amore quærere, & nec amore invenire: amare intenſiùs dilectum ; ſeque videre quaſi ab illo derelictum:& ubi ſolicitat cupitam delectabilem faciem;pati præ triſtitia,dolorem ſuper dolorem. Ibid. & T.5.D.1.n.3.T.8.D.1.

In Expectatione Virg.

I. *Concipies & paries.* Gaudium etiam , atque ſimul deſiderium: gaudium Virginis continet pectus; ut fruatur quod continet totus mundus. T.5.D.1.

II. *Concipies & paries.* Eſt ſpes beata, ſpes ſimul expectatio; atque in expectatione beatitudo. Si poſt conceptum eſſet fructus incertitudo ; ſpes ſed non expectatio;beatumque in partum dicitur Virginis votum; quippe deſideratur quod habetur: eſtque præter ſpem expectatio glorioſa ; quippe expectat in lucem continens gaudia, Ibid.n.10.

III. *Concipies & paries. Quis mihi det te fratrem meum , ut videam te foris ?* Cruciatur ut pariat. Quorsùm exoptat quod habet ? De quo inquirit, ſi non perdidit ? Videre ut fratrem foris. Deſiderat extrà , quod continet intra viſcera. Ibid. à n.1.

IV. *Concipies & paries.* Ut floreat virga Aaron,quæ, huius miraculi ſignum , fuit introducta in Sanctuarium cum fructu ſpectabili divinæ prolis ; ex quo dignitas maieſtas honorque veriſsimæ Genitricis. Ibid. à n.4.

V. *Concipies & paries.* Maternitas & Virginitas: extremorum ſocietas & ſingularis honor orbis ſtupor,novitas novitatum & ſupra cuncta mirabilia novum. Ibid. & T.5.E.à n.5. O miracula ! O myſteria ! Naturæ iura mutantur. Virgo ſine viro gravida, Mater & Virgo. Virgo ſemper clauſa,ſed non infœcunda. T.1.E.n.15. D. 6.n.13.T.5.D.1.a n.4.

In Nativitate Domini.

I. *Habitavit in nobis* Deus Homo. O mira & inexquiſita compago ! Qui immenſus eſt , capitur : divites conſtituens , pauper efficitur : incorporeus carne veſtitur: inviſibilis videtur;& incomprehenſibilis anguſto in præſepio collocatur. T.1.[illegible].6.n.13.

II. *Habitavit in nobis.* Videtur maieſtas quæ in cœlo clauſa : pendetque à lachryma & fletu eius, expulſio fletus : à pœna gloria, à morte vita: unde illo naſcente habitavit gloria in terra noſtra : igitur qui habitabat in cœlo;ut homo viſus eſt mundo,quo homo ſurrexit , & gratia floruit. Ibid.à n.5.

III. *Habitavit in nobis*, propter nos homines ac vehementia charitatis : igitur naſcens , viſus eſt miſer, & miſerabilis, & pauper, & cæcus & nudus. Ibid.& T. 7.D.2.

IV. *Habitavit in nobis.* Novo ordine & nova nativitate.T.5.D.2.n.4.

V. *Habitavit in nobis* : propter auctoramen hominis apparuit ſine decore , ſine claritate , ſine decentia atque maieſtatis forma. Pauper venit ad illam, qui plenè dives : humilis qui præcellens : egenus qui magnificus : exiguus qui magnus : terrenus qui cœleſtis : abiectus qui ſublimis : habeturque pro gloria ; quia ſumma eius amoris,gloria & maieſtate in præſepio carere, modò conſiſtant in homine. T.7. D.2. n. 5. Vid. *Chriſtus* IV.

Pro S. Stephano.

I. *Ecce ego mitto ad vos* , &c. Ut inter vos impulſa crudelitatis emineat Stephanus ; cuius vel à vobis infrangibilis virtus. In certamine propter eximiam virtutem corpus exhibuit, lapidibus tamquàm lapidem. Huius erat fortitudo , non natura; ut in carne plùs emineret victoria. Lapis non movet , vulnera ex illis non ſentit : imò pugnat , pugnaces debellat , triumphat, ſine ulla doloris demonſtratione;quaſi lapidum ictus fierent in lapide. T.4.D.1.n.5.

II. *Ecce ego mitto ad vos.* Particula *Ecce* aliquid novum demonſtrant in admirationem. Stephanus lapidatus , eſt roſarium paradiſi ; quia lapides uti roſas in coronas ſibi plexit , Saulum in cæcitatis averſionem & everſionem pupugit , eius animam ſuſcepit , in cœlum adduxit & Chriſto tradidit. Ibid. à n.6.

III. *Ecce.* Singulare theatrum, ſpectaculum mirificum ; natale in hunc mundum Salvatoris & natale ex hoc mundo Protomartyris. Utroque in articulo oſtium apertum in cœlo ; quia deſcendit in terras Deus Homo. Iàm Chriſtus aperuerat cœlorum portam , ut Stephanus cœleſtem intraret aulam ; quippe ad oſtia occurrit introitus , cùm è terra Stephanus videret cœlos apertos. Ibid.à n.2.& 12.

Pro S. Ioanne Evang.

I. *Hic autem quid?* Myrtus illuſtris & florida,plantata in Eccleſia : igitur uti in Myrto myſtica videmus cœleſtia terris oſtendere,futura prædicere,venena premere,& ſine morte mori. T.5. D.6.

II. *Hic autem quid ?* Cherub Dei,iubar cœli,aquila cœleſtis, &c. Ibid.n.19.

III. *Hic autem quid ?* Inſignitus,dilectus & dignatus. Dignatus Chriſti latere ; inſignitus munere , dilectus ſingulari amore. Ibid.

IV. *Sic eum volo manere*,& moriendo atque vivendo præ amore ; cuius gladio ſine ſanguine vellet pati, ſed minimè poſſe : cui dira mors , velle ſed ſtare ſic. Ibid.& T.5.D.6.n.14.

V. *Sic eum volo*,&c. Quid ex *Sic* ? Martyrium pati , quia non patitur martyrium; paſſus ſub cruce & ſub cruce amoris paſſus. Ibid. Stetit uti Sol ſub regimine Ioſue. Minimè ſtaret ſine miraculo : ſicque Ioannes manendo acri addicitur martyrio; etenim amanti altiſſimum vulnus ingerit , quód cœteris ad palmam currentibus,in curſu ſine curſu ſic ſtaret. Ibid. n.6.

VI. *Sic.* Quid *Sic.* Eſſe candidum & rubicundum paſsione & charitate ; ut innoteſcat tormentum ; per ingenioſum à charitate martyrium. Ibid. à n. 11. Vid. *Ioannes Evangel.*

Pro SS. Innocentibus.

I. *Occidit omnes pueros.* Nati martyrio , non ſeculo ; quia Chriſtus eorum dux ſuis dedit militibus potiùs triumphare , quàm vincere : priùs ornari coronis quàm membris : priùs inferi divinis , quàm humanis; cœlum poſsidere , quàm terram. T.9. D.2. à n. 1. In eorum corpuſculis non erat vulneri locus;ſed vulneribus prævaluit & fulſit inclyta virtus. Priùs cœperunt militarè , quàm vivere : priùs pugnare , quàm ludere: priùs venas ſanguine vacuare, quam ubera ſugere;accipientes priùs vulnera,quàm oſcula. Ibid. n. 2.

II. *Vox in Rama* (ideſt , in excelſo) *audita eſt*, quippe in cœlo coram Agno illorum rutilat ſanguinis candor in veſtibus : palma in manibus ; atque corona in capitibus. Ibid.n.4.

III. Infantium *audita ex vox*;quia in labiis eorum diffuſa & perfecta gratia : quorum vulnera Salvatoris fuere Nativitatis indicia. Ibid.

IV. *Audita eſt vox* verùm perfectionis fuit. Ab initio eorum vocis perfectio ; atque finis perfectionis à principio. Ibid.à n.10.

V. *Vox audita*, quippe illorum lingua floruit tacitá eloquentiá : & labium electum , quippe voces infantium : quæ quidem erant voces diſertæ ; gratioſæ, pretioſæ & glorioſæ ; utpotè lingua Angelorum ex ore infantium. Ibid.n.14. Vid.SS. *Innocentes.*

INDEX GENERALIS RERUM ET VERBORUM.

Prior numerus paginam , poſterior marginalem ſignat.

A

ACCIDENS.

Sine ſubiecto , & econtrà. 518.53.

ACHILLES.

In eius ſcuto quodnam ſtemma? 224.14.

ADAM.

Fabula Hebræorum, de dæmonibus ab illo genitis. 6. 12. Quæ uxores Adami fictæ? 39.9.

ADVOCATVS.

Vid. *Cauſidicus.*

ÆGYPTVS.

Quid apud Ægyptios munus Horoſcopi? 3.5. Quid Agnus ignitus? 474.7.

ÆTHIOPS.

Albos homines arbitrantur deformes , & vocant dæmones. 168.21.

AFFECTIO.

Statera doloſa. 117. 3. & 7. cæca , & obcæcata. 1. delira. 2. eius iudicium phantaſticum. 4. phreneticum. 5. Affectioſi extra ſe ſunt. 6.

AIAX.

Eius corpus cuiuſnam conditionis? 61, 10.

ALBINVS.

Imperator , unde ſit dictus? 195.11.

ALEXANDER.

Magnus,gemma eius miræ conditionis. 43. 2. 110. 14. 626.6.

AMBITIO ET AMBITIOSI.

Eius filiæ.439.10. Radix malorum, periculum, horror , crimina , & error. 421, 1. conſtituit homines amentes,& attonitos. 2. finis eius ſine ſine. 3. etiam potata, ſitibunda. 4. ingrata, ac fidem averſa. 9. non ſopitur ambitus , nec quieſcit, ſi datur ulteriùs. 15. artes eius. 11. cur ſimilis igni,& diſsimilis? 11. ambitio ſpecie virtutis. 127.1. fingitur modeſtia in flagitia. 3.

Ambitioſus : adepto honore ab ambitioſo, principatur ſine freno. 127. à 2. Quomodò in mundo, & in inferno ? 9. Adorat in adorationem. 10. Quanta embolia pro obtinenda dignitate ? 12. Propter quæ cupit , dæmonem adorabit. 421.2. eius mores ſequitur. 4. quomodò? 7. cupiditatem cupit , & ambitum ambit. à 5. Ambit cuncta , & quærit alia,imò impoſsibilia,apprehenſione imaginariá. à 7. Quomodò mentis error, creditur honor. 9. Ambitioſus totus ſcelus. 16. ſentina criminum,ſeminarium contentionum. à 17. Eius vitæ deſcriptio. 18. Plùs ambitioſus, qui teterrimus. Ibid. & ſummè,qui plus indignus. 431.8. Nihil illi nefas. 120. 12. Plerumque perfidus , & malignus. 116.14. Mores pleni falſitatis. 131.13. Vitia deaurat,& dignitate demonſtrat. 14. ſynceritas in vafritiem. 17. diſcrimen inter ambitioſum, & avarum. 120. 12. Vid. *Amicitia* & *Perfidia.*

AMERICA.

An in illa natus Noë? 585.10. An decem tribus illùc tranſierint? 9. coniuncturæ. 10. An ibi Chananæi expulſi à Ioſue? Ib. Quis illorum Deus Vitzilipuzli? 11. ſigna Hebræorum ibi ab AA. ficta. Ib. Unde Americorum cultus ſimilis ritibus Hebræis ? Ib.

AMICITIA.

Inter homines nulla,vel falſa. 111.1. nonnumquàm fluxa. 10. inter illos de firmiore, vana ſpes. 13. firma per heliotropium ſignata ; innoteſcit , ſi amicum calamitate,cognoſcit. 6. valet arte,qui dirigit odij ſpecie. 9. ingenium eius cognoſcitur,ſi amicus amici fugá ſervatur. 8. amici triumphus,ſi ſervatur amicus. 9. quærenda amici commoda. 11. non fortuna ſequenda ſed amicitia. 12. pericula amicitiæ fortuna comite. 12. difficilis eſt inventu. 111.1. ſedet intimè cordi , à dignatis deſeri. 3.& 13. quibus maius officium , citiùs recedunt. Ib. pravorum amicitia tendit in odia. 411.13. plerumque perfida. 438.8. quantum dedecus ! 116. 14. ars in perfidiam,& dolum. 2. Vid. *Perfidia.*

AMOR.

Cur difficile,& facile dicere,quid ſit amor ? 465.1. Cur ſignatur ſimul dulcis, tyrannus, atq; crudelis ? 247. 6.343.8. Cur dictus maximus dæmonum? 121.1. non patitur moras. 597.35. amoris ira gravis. 581.1. læſus amor,furor. 695. 12. pravitas elucet cauſæ , quæ formatur ab amore. 544.14. ſcrutinium amoris ſine ſcrutinio. 465.1. amori ampliora obſequia videntur nulla. 276. 8. illi dolori , impediri benefacere. 11. vulnus amantis, dùm privatur obſequijs. 6. non videtur potiri, ſi quo potitur, ab amante non videtur. 312.13. deſiderat dilecti præſentiam. à 8. 323. 14. lactatur ſpe. 1. pi-